

Środa, 12 września 2018 r.

P8_TA(2018)0343

Stan stosunków UE-Chiny

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie stanu stosunków między UE a Chinami (2017/2274(INI))

(2019/C 433/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając fakt nawiązania stosunków dyplomatycznych między UE a Chinami dnia 6 maja 1975 r.,
- uwzględniając zapoczątkowane w 2003 r. partnerstwo strategiczne UE–Chiny,
- uwzględniając główne ramy prawne stosunków z Chinami, a mianowicie umowę o współpracy handlowej i gospodarczej EWG–Chiny⁽¹⁾, podpisaną w maju 1985 r., dotyczącą stosunków gospodarczo-handlowych, oraz program współpracy UE–Chiny,
- uwzględniając strategiczny program współpracy UE–Chiny 2020, uzgodniony dnia 21 listopada 2013 r.,
- uwzględniając zorganizowany dialog polityczny UE–Chiny, formalnie nawiązany w 1994 r., oraz nawiązany w 2010 r. dialog strategiczny wysokiego szczebla dotyczący kwestii strategicznych i polityki zagranicznej, w tym w szczególności 5. i 7. rundę dialogu strategicznego wysokiego szczebla UE–Chiny, które odbyły się odpowiednio w dniu 6 maja 2015 r. i 19 kwietnia 2017 r. w Pekinie,
- uwzględniając negocjacje dotyczące nowej umowy o partnerstwie i współpracy, które rozpoczęły się w 2007 r.,
- uwzględniając negocjacje w sprawie dwustronnej umowy inwestycyjnej, które rozpoczęły się w styczniu 2014 r.,
- uwzględniając 19. szczyt UE–Chiny, który odbył się w dniach 1 i 2 czerwca 2017 r. w Brukseli,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 22 czerwca 2016 r. w sprawie elementów nowej strategii UE wobec Chin (JOIN(2016)0030),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 18 lipca 2016 r. w sprawie strategii UE wobec Chin,
- uwzględniając wspólne sprawozdanie Komisji oraz wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 24 kwietnia 2018 r. pt. „Hongkong – Specjalny Region Administracyjny: sprawozdanie roczne za 2017 r.” (JOIN(2018)0007),
- uwzględniając wytyczne Rady z dnia 15 czerwca 2012 r. w sprawie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE w Azji Wschodniej,
- uwzględniając przyjęcie nowej ustawy o bezpieczeństwie narodowym przez Stały Komitet Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych w dniu 1 lipca 2015 r.,
- uwzględniając białą księgę z dnia 26 maja 2015 r. dotyczącą strategii wojskowej Chin,
- uwzględniając rozpoczęty w 1995 r. między UE a Chinami dialog na temat praw człowieka oraz 35. rundę tego dialogu, która odbyła się w dniach 22 i 23 czerwca 2017 r. w Brukseli,
- uwzględniając ponad 60 rund dialogu sektorowego między UE i Chinami,

(1) Dz.U. L 250 z 19.9.1985, s. 2.

Środa, 12 września 2018 r.

- uwzględniając zainicjowanie w lutym 2012 r. dialogu wysokiego szczebla między narodami UE–Chiny, którego przedmiotem są wszystkie wspólne inicjatywy UE i Chin w tym obszarze,
- uwzględniając umowę w sprawie współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską i Chinami, która weszła w życie w 2000 r. ⁽²⁾, oraz umowę o partnerstwie naukowo-technologicznym podpisaną w dniu 20 maja 2009 r.,
- uwzględniając Ramową konwencję ONZ w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) i porozumienie klimatyczne z Paryża, które weszło w życie dnia 4 listopada 2016 r.,
- uwzględniając dialog dotyczący energetyki między Wspólnotą Europejską a Chinami,
- uwzględniając obrady okrągłego stołu UE–Chiny,
- uwzględniając XIX Krajowy Zjazd Komunistycznej Partii Chin, który odbył się w dniach 18–24 listopada 2017 r.,
- uwzględniając przepisy podatkowe w zakresie ochrony środowiska, uchwalone przez Ogólnochińskie Zgromadzenie Przedstawicieli Ludowych w grudniu 2016 r., które weszły w życie w dniu 1 stycznia 2018 r.,
- uwzględniając fakt, że zgodnie z oświadczeniem Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji czynniki środowiskowe mają wpływ na krajowe i międzynarodowe przepływy migracyjne, ponieważ ludzie opuszczają miejsca, w których panują złe warunki lub w których warunki te się pogarszają ze względu na przyspieszoną zmianę klimatu ⁽³⁾,
- uwzględniając unijno–chiński Rok Turystyki 2018 (ECTY) rozpoczęty w dniu 19 stycznia 2018 r. w Wenecji,
- uwzględniając sprawozdanie Klubu Zagranicznych Korespondentów w Chinach (FCCC) w sprawie warunków pracy, opublikowane dnia 30 stycznia 2018 r. i zatytułowane „Odmowa dostępu – nadzór, nękanie i zastraszanie w miarę pogarszania się warunków reporterstwa w Chinach”,
- uwzględniając oświadczenie UE (pkt 4) wydane na 37. sesji Rady Praw Człowieka ONZ w dniu 13 marca 2018 r. zatytułowane „Sytuacja w zakresie praw człowieka wymagająca uwagi Rady”,
- uwzględniając 41. posiedzenie międzyparlamentarne PE–Chiny, które odbyło się w maju 2018 r. w Pekinie,
- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie Chin, w szczególności rezolucje z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie polityki zagranicznej UE wobec Brazylii, Rosji, Indii i Chin (BRICS) i innych wschodzących mocarstw: cele i strategię ⁽⁴⁾, z dnia 23 maja 2012 r. w sprawie UE i Chin: brak równowagi w handlu? ⁽⁵⁾, z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie zagrożenia jądrowego i praw człowieka w Korei Północnej Republiki Ludowo-Demokratycznej ⁽⁶⁾, z dnia 5 lutego 2014 r. w sprawie ram polityki w zakresie klimatu i energii do roku 2030 ⁽⁷⁾, z dnia 17 kwietnia 2014 r. w sprawie sytuacji w Korei Północnej ⁽⁸⁾, z dnia 21 stycznia 2016 r. w sprawie Korei Północnej ⁽⁹⁾ i z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie sprawozdania rocznego w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) ⁽¹⁰⁾,

⁽²⁾ Dz.U. L 6 z 11.1.2000, s. 40.

⁽³⁾ <https://www.iom.int/migration-and-climate-change>

⁽⁴⁾ Dz.U. C 239 E z 20.8.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 264 E z 13.9.2013, s. 33.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 36 z 29.1.2016, s. 123.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 93 z 24.3.2017, s. 93.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 443 z 22.12.2017, s. 83.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0024.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0493.

Środa, 12 września 2018 r.

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 7 września 2006 r. w sprawie stosunków między UE a Chinami ⁽¹¹⁾, z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie stosunków handlowych i gospodarczych z Chinami ⁽¹²⁾, z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie stosunków między Unią Europejską a Chinami ⁽¹³⁾, z dnia 9 października 2013 r. w sprawie negocjacji UE z Chinami dotyczących dwustronnej umowy inwestycyjnej ⁽¹⁴⁾, w sprawie stosunków handlowych UE–Tajwan ⁽¹⁵⁾ i z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie stosunków UE–Chiny ⁽¹⁶⁾, a także swoje zalecenie z dnia 13 grudnia 2017 r. dla Rady, Komisji i wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa dotyczące Hongkongu 20 lat po jego przekazaniu Chińskiej Republice Ludowej ⁽¹⁷⁾,
 - uwzględniając swoje rezolucje dotyczące praw człowieka z dnia 27 października 2011 r. w sprawie Tybetu, w szczególności samospalenia mniszek i mnichów ⁽¹⁸⁾, z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Tybecie ⁽¹⁹⁾, z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie pobierania narządów w Chinach ⁽²⁰⁾, z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie tybetańskiej akademii buddyjskiej Larung Gar i Ilhama Tohtiego ⁽²¹⁾, z dnia 16 marca 2017 r. w sprawie priorytetów UE na sesje Rady Praw Człowieka ONZ w 2017 r. ⁽²²⁾, z dnia 6 lipca 2017 r. w sprawie laureata Nagrody Nobla Liu Xiaobo oraz Lee Ming-che ⁽²³⁾, a także z dnia 18 stycznia 2018 r. w sprawie działaczy na rzecz praw człowieka Wu Gan, Xie Yang, Lee Ming-che i Tashi Wangchuk oraz tybetańskiej mniszki Choekyi ⁽²⁴⁾,
 - uwzględniając embargo UE na broń, wprowadzone po stłumieniu protestów na placu Tiananmen w czerwcu 1989 r., poparte przez Parlament w rezolucji z dnia 2 lutego 2006 r. w sprawie rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego w sprawie głównych aspektów i podstawowych wyborów WPZiB ⁽²⁵⁾,
 - uwzględniając dziewięć rund rozmów, które odbyły się w latach 2002–2010 między wysokiej rangi przedstawicielami rządu Chin a Dalajlamą, uwzględniając chińską białą księgę w sprawie Tybetu zatytułowaną „Ścieżka rozwoju Tybetu jest napędzana przez nieprzeciętną falę historyczną” i opublikowaną przez biuro informacyjne Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w dniu 15 kwietnia 2015 r., uwzględniając memorandum z 2008 r. i notę z 2009 w sprawie prawdziwej autonomii ludności Tybetu, przedstawione przez przedstawicieli XIV Dalajlamy,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego i Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A8-0252/2018),
- A. mając na uwadze, że 19. szczyt UE–Chiny, który odbył się w 2017 r., przyczynił się do zacieśnienia dwustronnego partnerstwa strategicznego o znaczeniu światowym i podkreślił wspólne zobowiązania do reagowania na globalne wyzwania i zagrożenia dla wspólnego bezpieczeństwa oraz do promowania multilateralizmu; mając na uwadze, że istnieje wiele obszarów, w których konstruktywna współpraca mogłaby przynieść obustronne korzyści, w tym na forach międzynarodowych takich jak ONZ i grupa G-20; mając na uwadze, że UE i Chiny potwierdziły zamiar zacieśnienia współpracy w kwestii wdrażania postanowień porozumienia paryskiego z 2015 r. w zakresie walki ze zmianą klimatu, ograniczenia wykorzystania paliw kopalnych, promowania czystej energii i zmniejszenia zanieczyszczenia; mając na uwadze, że niezbędna jest dalsza współpraca między obydwiema stronami w tym obszarze i koordynacja ich działań, w tym również w dziedzinie badań naukowych i wymiany najlepszych praktyk; mając na uwadze, że Chiny przyjęły system handlu uprawnieniami do emisji dwutlenku węgla oparty na unijnym systemie EU ETS; mając na uwadze, że unijna koncepcja wielostronnego zarządzania zakłada porządek oparty na zasadach i uniwersalnych wartościach, takich jak demokracja, prawa człowieka, praworządność, przejrzystość i odpowiedzialność; mając na uwadze, że w obecnej sytuacji geopolitycznej promowanie multilateralizmu i systemu opartego na zasadach nabiera większego znaczenia niż kiedykolwiek wcześniej; mając na uwadze, że UE oczekuje, iż jej stosunki z Chinami będą przynosić wzajemne korzyści zarówno polityczne, jak i gospodarcze; mając na uwadze, że UE oczekuje również od Chin przyjęcia na siebie odpowiedzialności proporcjonalnej do swojego globalnego wpływu oraz wspierania opartego na zasadach porządku międzynarodowego, z którego także Chiny czerpią korzyści;

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, s. 219.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 67 E z 18.3.2010, s. 132.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 36 z 29.1.2016, s. 126.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. C 181 z 19.5.2016, s. 45.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C 181 z 19.5.2016, s. 52.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. C 399 z 24.11.2017, s. 92.

⁽¹⁷⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0495.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. C 131 E z 8.5.2013, s. 121.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. C 332 E z 15.11.2013, s. 69.

⁽²⁰⁾ Dz.U. C 468 z 15.12.2016, s. 208.

⁽²¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0505.

⁽²²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0089.

⁽²³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0308.

⁽²⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0014.

⁽²⁵⁾ Dz.U. C 288 E z 25.11.2006, s. 59.

Środa, 12 września 2018 r.

- B. mając na uwadze, że współpraca między UE a Chinami w dziedzinie polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony oraz walki z terroryzmem jest niezwykle ważna; mając na uwadze, że współpraca między obydwoma stronami miała zasadnicze znaczenie dla wypracowania porozumienia jądrowego z Iranem; mając na uwadze, że stanowisko Chin odegrało kluczową rolę w tworzeniu przestrzeni do negocjacji w czasie kryzysu związanego z Koreą Północną;
- C. przypominając, że chińscy przywódcy stopniowo i systematycznie zwiększają wysiłki mające na celu przełożenie znaczenia gospodarczego swego kraju na wpływy polityczne, w szczególności za pomocą strategicznych inwestycji infrastrukturalnych i nowych połączeń transportowych, a także strategicznej komunikacji służącej wpływaniu na europejskich decydentów politycznych i gospodarczych, media, uczelnie, wydawnictwa naukowe i szerszą opinię publiczną w celu kształtowania poglądów na temat Chin i przekazywania pozytywnego wizerunku tego kraju przez rozbudowywanie „sieci” organizacji i obywateli europejskich wyrażających poparcie we wszystkich społeczeństwach, co zasadniczo ignoruje się w Europie; mając na uwadze, że prowadzony przez Chiny nadzór nad dużą liczbą studentów z Chin kontynentalnych uczących się obecnie w Europie jest powodem do zaniepokojenia, podobnie jak dążenie Chin do kontrolowania uciekinierów z Chin przebywających w Europie;
- D. mając na uwadze, że tzw. format 16+1 między Chinami z jednej strony a jedenastoma państwami Europy Środkowo-Wschodniej i pięcioma państwami Bałkanów z drugiej strony został ustanowiony w 2012 r. w następstwie kryzysu finansowego i w ramach chińskiej dyplomacji subregionalnej w celu opracowania dużych projektów infrastrukturalnych i zacieśnienia współpracy gospodarczej i handlowej; mając na uwadze, że planuje się znaczne chińskie inwestycje i finansowanie w tych krajach, ale nie są one tak ważne jak inwestycje i zaangażowanie UE; mając na uwadze, że państwa europejskie uczestniczące w tym formacie powinny rozważyć położenie silniejszego akcentu na ideę jednego głosu UE w stosunkach z Chinami;
- E. mając na uwadze, że Chiny są najszybciej rozwijającym się rynkiem dla produktów żywnościowych z UE;
- F. mając na uwadze, że chińska koncepcja „Jeden pas i jeden szlak”, w tym polityka arktyczna Chin, jest najambitniejszą inicjatywą w zakresie polityki zagranicznej przyjętą kiedykolwiek przez ten kraj, obejmującą aspekty geopolityki i bezpieczeństwa, w związku z czym wykracza poza deklarowany zakres polityki gospodarczej i handlowej; mając na uwadze, że koncepcja „Jeden pas i jeden szlak” została dodatkowo wzmocniona dzięki utworzeniu w 2015 r. Azjatyckiego Banku Inwestycji Infrastrukturalnych (AIIB); mając na uwadze, że UE nalega na przyjęcie struktury wielostronnego zarządzania i na niedyskryminacyjną realizację koncepcji „Jednego pasa i jednego szlaku”; mając na uwadze, że strona europejska pragnie zagwarantować, by w każdym projekcie połączenia transportowego w ramach „Jednego pasa i jednego szlaku” przestrzegane były zobowiązania wynikające z porozumienia paryskiego, jak również inne międzynarodowe normy środowiskowe, normy pracy i standardy społeczne oraz prawa ludów tubylczych; mając na uwadze, że chińskie projekty infrastrukturalne mogą spowodować wysokie zadłużenie europejskich rządów w chińskich bankach państwowych oferujących kredyty na nieprzejrzystych warunkach oraz przyczynić się do powstania niewielu miejsc pracy w Europie; mając na uwadze, że niektóre projekty infrastrukturalne związane z koncepcją „Jeden pas i jeden szlak” skończyły się dla rządów państw trzecich nadmiernym zadłużeniem; mając na uwadze, że do tej pory przeważająca część wszystkich zamówień związanych z koncepcją „Jeden pas i jeden szlak” została udzielona chińskim wykonawcom; mając na uwadze, że w odniesieniu do projektów związanych z koncepcją „Jeden pas i jeden szlak” Chiny stosują niektóre ze swoich norm przemysłowych w dyskryminacyjny sposób; mając na uwadze, że nie można pozwolić, aby zamówienia związane z tą koncepcją były udzielane w ramach nieprzejrzystych procedur przetargowych; mając na uwadze, że w ramach tej koncepcji Chiny wykorzystują wiele różnych kanałów; mając na uwadze, że 27 ambasadów państw UE w Pekinie przygotowało ostatnio raport, w którym ostro skrytykowali projekt „Jeden pas i jeden szlak”, wskazując, że jego celem jest utrudnianie wolnego handlu i zapewnienie przewagi chińskim przedsiębiorstwom; mając na uwadze, że koncepcja „Jeden pas i jeden szlak” jest niestety pozbawiona jakichkolwiek gwarancji w zakresie praw człowieka;
- G. mając na uwadze, że po XIX Krajowym Zjeździe Komunistycznej Partii Chin i po tegorocznej sesji Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych chińska dyplomacja stała się jeszcze silniejszym graczem, bowiem co najmniej pięciu urzędników wysokiego szczebla odpowiada za politykę zagraniczną kraju i nastąpiło znaczące zwiększenie budżetu Ministerstwa Spraw Zagranicznych; mając na uwadze, że nowo utworzona Państwowa Agencja ds. Międzynarodowej Współpracy na rzecz Rozwoju będzie odpowiedzialna za koordynowanie zwiększającego się budżetu Chin na pomoc zagraniczną;
- H. mając na uwadze, że w latach 80. Chiny wprowadziły ograniczenie liczby kadencji w odpowiedzi na wydarzenia rewolucji kulturalnej; mając na uwadze, że dnia 11 marca 2018 r. Ogólnochińskie Zgromadzenie Przedstawicieli Ludowych zagłosowało niemal jednomyślnie za zniesieniem ograniczenia dwóch kolejnych kadencji na stanowiskach przewodniczącego i wiceprzewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej;
- I. mając na uwadze, że według chińskich przywódców najwyższego szczebla Chiny nie wtrącają się w wewnętrzne sprawy innych państw, a jednocześnie regularnie kwestionują oni system polityczny państw Zachodu w swoich oficjalnych komunikatach;

Środa, 12 września 2018 r.

- J. przypominając, że dnia 11 marca 2018 r. Ogólnochińskie Zgromadzenie Przedstawicieli Ludowych poparło ustanowienie Krajowej Komisji Nadzoru, nowego organu kontrolowanego przez partię, którego celem jest instytucjonalizacja i rozszerzenie kontroli nad wszystkimi urzędnikami służby cywilnej w Chinach przez uwzględnienie jej jako organu państwowego w chińskiej konstytucji;
- K. przypominając, że w 2014 r. chińska Rada Państwa ogłosiła szczegółowe plany stworzenia systemu zaufania społecznego, mającego na celu nagradzanie zachowania, które partia uznaje za odpowiedzialne pod względem finansowym, ekonomicznym i społeczno-politycznym, oraz karanie za postępowanie niezgodne z jej polityką; mając na uwadze, że projekt oceny zaufania społecznego prawdopodobnie będzie również mieć wpływ na obcokrajowców mieszkających i pracujących w Chinach, w tym na obywateli UE, oraz konsekwencje dla unijnych i innych zagranicznych przedsiębiorstw prowadzących działalność w tym kraju;
- L. mając na uwadze, że w niektórych regionach Chin sytuacja materialna ludności wiejskiej ulegnie bez wątpienia pogorszeniu z powodu zmian temperatury i opadów, a także innych ekstremalnych zjawisk klimatycznych; mając na uwadze, że planowanie relokacji stało się skutecznym politycznym środkiem dostosowawczym, aby zmniejszyć podatność na zagrożenia oraz ubóstwo spowodowane warunkami klimatycznymi ⁽²⁶⁾;
- M. mając na uwadze, że sytuacja w zakresie praw człowieka w Chinach ulega dalszemu pogorszeniu, a wrogość rządu do pokojowego sprzeciwu, wolności wypowiedzi, wolności wyznania i praworządności nasila się; mając na uwadze, że działacze społeczeństwa obywatelskiego i obrońcy praw człowieka są aresztowani, sądzeni i skazywani na podstawie niejasnych zarzutów, takich jak „działalność wywrotowa wymierzona w państwo” czy „wszczynanie kłótni i prowokowanie problemów”, oraz są często przetrzymywani bez prawa kontaktu w tajnych miejscach bez dostępu do opieki medycznej czy reprezentacji prawnej; mając na uwadze, że zatrzymani obrońcy praw człowieka i działacze na rzecz praw człowieka są czasami przetrzymywani w tzw. wyznaczonym miejscu pobytu nadzorowanego, który jest formą zatrzymania stosowaną w celu pozbawienia zatrzymanego kontaktów, i że często zgłaszane są przypadki torturowania i złego traktowania podczas tego pobytu; mając na uwadze, że Chiny nadal odmawiają prawa do wolności słowa i wolności informowania, a wielu dziennikarzy i autorów blogów oraz wiele osób wyrażających niezależne opinie trafiło do więzień; mając na uwadze, że w strategicznych ramach dotyczących praw człowieka i demokracji Unia deklaruje, że będzie propagować demokrację, praworządność i prawa człowieka „we wszystkich bez wyjątku dziedzinach swoich działań zewnętrznych” oraz że prawa człowieka będą „dla UE centralnym elementem stosunków ze wszystkimi państwami trzecimi, również z jej partnerami strategicznymi”; mając na uwadze, że szczyty UE–Chiny należy wykorzystywać do osiągania konkretnych wyników w dziedzinie praw człowieka, mianowicie do uwolnienia więzionych obrońców praw człowieka, prawników i działaczy;
- N. mając na uwadze, że w niektórych przypadkach władze chińskie uniemożliwiały unijnym dyplomatom obserwację procesów sądowych lub odwiedzanie obrońców praw człowieka, a więc realizację zadań zgodnych z Wytocznymi UE w sprawie obrońców praw człowieka;
- O. mając na uwadze, że Chiny stworzyły rozległą państwową strukturę cyfrowego nadzoru, sięgającą od policyjnej prewencji po arbitralne gromadzenie danych biometrycznych bez poszanowania prawa do prywatności;
- P. mając na uwadze, że rząd chiński przyjął mnóstwo nowych ustaw, w szczególności ustawę o bezpieczeństwie państwa uchwaloną w dniu 1 lipca 2015 r., ustawę o zwalczaniu terroryzmu, ustawę o cyberbezpieczeństwie i ustawę o zarządzaniu zagranicznymi organizacjami pozarządowymi (ONGO), które to ustawy uznają aktywność publiczną i pokojową krytykę rządu za zagrożenia dla bezpieczeństwa państwa, nasilają cenzurę, nadzór i kontrolę nad poszczególnymi osobami i grupami społecznymi oraz zniechęcają obywateli do prowadzenia kampanii na rzecz praw człowieka;
- Q. mając na uwadze, że ustawa o ONGO, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2017 r., jest jednym z największych wyzwań dla międzynarodowych organizacji pozarządowych, ponieważ reguluje ona wszystkie działania w Chinach finansowane przez te organizacje, a za stosowanie jej przepisów odpowiedzialni są przede wszystkim funkcjonariusze ds. bezpieczeństwa poszczególnych prowincji;
- R. mając na uwadze, że nowe przepisy dotyczące spraw religijnych, które weszły w życie dnia 1 lutego 2018 r., są bardziej restrykcyjne w stosunku do działalności religijnej i grup religijnych i zmuszają je do większego dostosowania się do linii polityki partii; mając na uwadze, że nowe przepisy zagrażają osobom związanym ze wspólnotami religijnymi, które nie mają statusu prawnego w kraju, nałożeniem grzywny za podróże tych osób za granicę w celach szeroko pojętej edukacji religijnej, a tym bardziej pielgrzymek, podlegają karze grzywny w wysokości stanowiącej wielokrotność najniższej pensji; mając na uwadze, że wolność wyznania i sumienia stała się jeszcze bardziej ograniczona od czasu rozpoczęcia reform gospodarczych i otwarcia się Chin, które nastąpiło pod koniec lat 70. ubiegłego wieku; mając na uwadze, że wspólnoty religijne są narażone na coraz większe represje w Chinach, a chrześcijanie, zarówno w kościołach podziemnych, jak i zatwierdzonych przez państwo, są celem ataków polegających na prześladowaniu i zatrzymywaniu wiernych, burzeniu kościołów i wydawaniu zakazów zgromadzeń chrześcijan;

⁽²⁶⁾ Y. Zhen, J. Pan, X. Zhang, „Relocation as a policy response to climate change vulnerability in Northern China” („Relokacja jako odpowiedź polityczna na podatność na zagrożenia spowodowaną warunkami klimatycznymi w Północnych Chinach”), ISSC i UNESCO 2013, *World Social Science Report 2013, Changing Global Environments*, s. 234–241.

Środa, 12 września 2018 r.

- S. mając na uwadze, że sytuacja w regionie Sinkiang, który zamieszkuje dziesięć milionów muzułmańskich Ujgurów i etnicznych Kazachów, gwałtownie się pogorszyła, zwłaszcza od przejścia władzy przez Xi Jinpinga, ponieważ całkowita kontrola nad regionem Sinkiangu została podniesiona do rangi najwyższego priorytetu zarówno ze względu na powtarzające się ataki terrorystyczne dokonywane przez Ujgurów w tym regionie lub rzekomo związane z panującą w nim sytuacją, jak i strategiczne miejsce Regionu Autonomicznego Sinkiang-Ujgur w koncepcji „Jeden pas i jeden szlak”; mając na uwadze, że ustanowiono program pozasądowych zatrzymań, w ramach którego przetrzymuje się dziesiątki tysięcy ludzi zmuszanych do „reedukacji” politycznej, stworzono zaawansowaną sieć inwigilacyjnego nadzoru cyfrowego obejmującą technologię rozpoznawania twarzy i gromadzenie danych, rozmieszczone są na masową skalę siły policyjne, a praktyki religijne, język i zwyczaje Ujgurów poddano surowym ograniczeniom;
- T. mając na uwadze, że mimo wzrostu gospodarczego i rozwoju infrastruktury sytuacja w Tybecie pogorszyła się w ciągu ostatnich kilku lat, bowiem chiński rząd ogranicza szereg praw człowieka pod pretekstem zapewnienia bezpieczeństwa i stabilności oraz angażuje się w nieustające ataki na tybetańską tożsamość i kulturę; mając na uwadze, że od kilku lat coraz powszechniejsze są środki nadzoru i kontroli, podobnie jak arbitralne zatrzymania, tortury i złe traktowanie; mając na uwadze, że chiński rząd stworzył w Tybecie środowisko, w którym władza państwowa jest nieograniczona, powszechny jest klimat strachu, a każdy aspekt życia publicznego i prywatnego podlega ścisłej kontroli i regulacji; mając na uwadze, że w Tybecie każdy akt pokojowego sprzeciwu lub krytyki wobec polityki państwa dotyczącej mniejszości etnicznych lub religijnych może zostać uznany za działanie separatystyczne i tym samym przestępcze; mając na uwadze, że obecnie dostęp do Tybetańskiego Regionu Autonomicznego jest ograniczony bardziej niż kiedykolwiek wcześniej dla obcokrajowców, w tym obywateli UE, w szczególności dla dziennikarzy, dyplomatów i innych niezależnych obserwatorów, a nawet jest jeszcze trudniejszy dla obywateli UE tybetańskiego pochodzenia; mając na uwadze, że w ciągu ostatnich kilku lat nie poczyniono postępów w kwestii rozwiązania kryzysu tybetańskiego, a ostatnia runda rozmów pokojowych odbyła się w 2010 r.; mając na uwadze, że pogorszenie się sytuacji humanitarnej w Tybecie doprowadziło do wzrostu przypadków samospalenia, których liczba od 2009 r. sięgnęła 156;
- U. mając na uwadze, że Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL) wydała w dniu 10 czerwca 2014 r. białą księgę w sprawie stosowanej w Hongkongu polityki „jeden kraj, dwa systemy”, podkreślając, że autonomia Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong zależy ostatecznie od rządu centralnego ChRL; mając na uwadze, że na przestrzeni lat mieszkańcy Hongkongu byli świadkami masowych demonstracji na rzecz demokracji, wolności mediów i pełnego wdrożenia ustawy zasadniczej; mając na uwadze, że tradycyjna w Hongkongu otwartość społeczeństwa uutorowała drogę do rozwoju autentycznego i niezależnego społeczeństwa obywatelskiego, które aktywnie i konstruktywnie uczestniczy w życiu publicznym Specjalnego Regionu Administracyjnego;
- V. mając na uwadze, że kontrastujące ze sobą wydarzenia polityczne w Chinach i na Tajwanie, gdzie po jednej stronie panuje coraz bardziej autorytarny i nacjonalistyczny ustrój partyjno-państwowy, a po drugiej stronie – demokracja wielopartyjna, rodzą niebezpieczeństwo pogorszenia stosunków między Chinami a Tajwanem; mając na uwadze, że UE respektuje politykę „jednych Chin” w odniesieniu do Tajwanu oraz popiera zasadę „jeden kraj, dwa systemy” w odniesieniu do Hongkongu;
- W. mając na uwadze, że po trwających ponad trzy lata rozmowach Chiny i Stowarzyszenie Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN) przyjęły w sierpniu 2017 r. jednostronicowe ramowe porozumienie jako podstawę przyszłych rozmów w sprawie kodeksu postępowania dla wszystkich stron zaangażowanych w sytuację na Morzu Południowochińskim; mając na uwadze, że kwestia spornych pretensji terytorialnych Chin została w dużej mierze rozwiązana w odniesieniu do Wysp Spratly, jednak była nadal aktualna w ubiegłym roku w odniesieniu do położonych dalej na północ Wysp Paracelskich;
- X. mając na uwadze, że również Chiny stają się bardziej aktywnym i znaczącym zewnętrznym graczem na Bliskim Wschodzie ze względu na swoje oczywiste interesy gospodarcze, geopolityczne i w zakresie bezpieczeństwa;
- Y. mając na uwadze, że Chiny przekazują coraz więcej środków na oficjalną pomoc rozwojową (ODA) i stają się ważnym uczestnikiem polityki rozwojowej, co zapewnia bardzo potrzebny impuls tej polityce, jednak rodzi obawy dotyczące zaangażowania podmiotów lokalnych w realizację projektów;
- Z. mając na uwadze, że Chiny znacznie zwiększają swoją obecność i inwestycje w Afryce, co prowadzi do eksploatacji zasobów naturalnych często bez konsultacji z lokalnymi społecznościami;
1. ponownie podkreśla, że kompleksowe partnerstwo strategiczne UE-Chiny jest jednym z najważniejszych partnerstw dla UE, jak również że istnieją jeszcze duże możliwości pogłębienia tego partnerstwa oraz dalszej współpracy na arenie międzynarodowej; podkreśla znaczenie zacieśnienia współpracy i koordynacji w dziedzinie globalnego zarządzania i instytucji międzynarodowych, zwłaszcza na szczeblu ONZ i G-20; podkreśla, że w złożonym, zglobalizowanym i wielobiegunowym świecie, w którym Chiny stały się ważnym graczem gospodarczym i politycznym, UE musi utrzymać możliwości prowadzenia konstruktywnego dialogu i współpracy oraz propagować wszelkie niezbędne reformy w obszarach wspólnego zainteresowania; przypomina ponadto Chinom będącym stałym członkiem Rady Bezpieczeństwa ONZ o ich międzynarodowych zobowiązaniach i odpowiedzialności w zakresie przyczyniania się do pokoju i bezpieczeństwa na świecie;

Środa, 12 września 2018 r.

2. przypomina, że kompleksowe partnerstwo strategiczne UE–Chiny opiera się na wspólnym zobowiązaniu do otwartości i współpracy w ramach międzynarodowego systemu opartego na zasadach; podkreśla, że obydwie strony zobowiązały się do ustanowienia przejrzystego i sprawiedliwego systemu globalnego zarządzania, zakładającego podział odpowiedzialności za propagowanie pokoju, dobrobytu i zrównoważonego rozwoju; przypomina, że współpraca UE z Chinami powinna opierać się na zasadach, być praktyczna i pragmatyczna, a także zgodna z jej interesami i wartościami; jest zaniepokojony, że w konsekwencji wzrostu globalnego znaczenia gospodarczego i politycznego Chin, jaki nastąpił w ostatnim dziesięcioleciu, wspólne zobowiązania stanowiące podstawę stosunków między UE a Chinami zostały wystawione na próbę; zwraca uwagę na obowiązki Chin wynikające z zajmowanej przez nie pozycji mocarstwa światowego oraz wzywa ich władze, aby w każdych okolicznościach zapewniały poszanowanie prawa międzynarodowego, demokracji, praw człowieka i podstawowych wolności zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych, Powszechną deklaracją praw człowieka oraz innymi aktami międzynarodowymi podpisanymi lub ratyfikowanymi przez Chiny; wzywa Radę, Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) i Komisję do zapewnienia, aby współpraca między UE a Chinami opierała się na praworządności, powszechności praw człowieka, międzynarodowych zobowiązaniach dotyczących praw człowieka podjętych przez obydwie strony oraz zobowiązaniu do czynienia postępów w osiągnięciu najwyższych standardów ochrony praw człowieka; podkreśla, że należy wzmocnić wzajemność, równe warunki działania i uczciwą konkurencję we wszystkich obszarach współpracy;

3. podkreśla, że sprostanie globalnym i regionalnym wyzwaniom w obszarach takich jak bezpieczeństwo, rozbrojenie, nieproliferaacja, walka z terroryzmem, cyberprzestrzeń, współpraca na rzecz pokoju, zmiana klimatu, energia, oceany i efektywne gospodarowanie zasobami, wylesianie i nielegalny handel dziką fauną i florą, migracja, globalne zdrowie, przeciwdziałanie niszczeniu obiektów dziedzictwa kulturowego i ich rozwój, zapobieganie grabieżom antyków i handlowi skradzionymi antykami wymaga prawdziwego partnerstwa między UE a Chinami; wzywa UE, by wykorzystała zobowiązanie się przez Chiny do rozwiązywania globalnych problemów, takich jak zmiana klimatu, oraz by rozszerzyła udaną współpracę z Chinami w dziedzinie utrzymywania pokoju – które są jednym z płatników najwyższych składek do budżetu ONZ i wysyłają coraz większe oddziały na operacje utrzymywania pokoju – na inne obszary wspólnych interesów, przy jednoczesnym propagowaniu multilateralizmu i globalnego zarządzania opartego na poszanowaniu prawa międzynarodowego, w tym międzynarodowego prawa humanitarnego i międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka; z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście udaną współpracę w dziedzinie przeciwdziałania piractwu, która trwa od 2011 r. w rejonie Zatoki Adeńskiej; wzywa UE i jej państwa członkowskie do aktywnego promowania interesów gospodarczych i politycznych UE oraz do obrony jej wartości i zasad; podkreśla, że multilateralizm jest jedną z podstawowych wartości UE w kontekście globalnego zarządzania i że UE musi aktywnie chronić tę wartość w stosunkach z Chinami;

4. zauważa, że wspólny komunikat wysokiej przedstawiciel i Komisji pt. „Elementy nowej strategii UE wobec Chin” stanowi, wraz z konkluzjami Rady z dnia 18 lipca 2016 r., ramy polityczne współpracy UE z Chinami w nadchodzących latach;

5. podkreśla, że Rada stwierdziła, iż w swoich stosunkach z Chinami państwa członkowskie, wysoka przedstawiciel i Komisja będą współpracować w celu zapewnienia zgodności z prawem, zasadami i polityką UE, oraz że ogólny wynik będzie korzystny dla UE jako całości;

6. przypomina, że w miarę rozwoju Chin i ich stopniowej integracji z gospodarką światową zgodnie z polityką „wychodzenia na zewnątrz” ogłoszoną w 2001 r., kraj ten dąży do zwiększenia dostępu chińskich towarów i usług do europejskiego rynku oraz dostępu do technologii i know-how w celu wsparcia planów takich jak „Made in China 2025”, a także do zwiększenia wpływów politycznych i dyplomatycznych w Europie; podkreśla, że dążenia te nasiliły się w szczególności po światowym kryzysie finansowym z 2008 r., kształtując nową dynamikę stosunków między UE a Chinami;

7. wzywa państwa członkowskie, które uczestniczą w formacie 16+1, do dopilnowania, by ich uczestnictwo w nim umożliwiło UE prezentowanie jednolitego stanowiska w stosunkach z Chinami; wzywa te państwa członkowskie do przeprowadzenia gruntownej analizy i dokładnego zbadania proponowanych projektów infrastrukturalnych obejmujących wszystkie zainteresowane strony oraz zadbania o to, aby nie narażano na szwank interesów narodowych i europejskich w zamian za krótkoterminowe wsparcie finansowe i długoterminowe zobowiązania do angażowania Chin w strategiczne projekty infrastrukturalne oraz potencjalne zwiększenie wpływów politycznych, które osłabiłyby wspólne stanowisko UE w sprawie Chin; jest świadomy rosnącego wpływu Chin na infrastrukturę i rynki krajów kandydujących do członkostwa w UE; podkreśla konieczność przejrzystości tego formatu, którą można zapewnić przez zapraszanie na jego posiedzenia instytucji UE i przekazywanie im wszystkich informacji o jego działaniach, aby zapewnić spójność istotnych aspektów z polityką i prawodawstwem UE oraz zapewnić wszystkim stronom wzajemne korzyści i możliwość;

Środa, 12 września 2018 r.

8. przyjmuje do wiadomości chińskie zainteresowanie strategicznymi inwestycjami w infrastrukturę w Europie; stwierdza, że chiński rząd wykorzystuje koncepcję „Jeden pas i jeden szlak” jako bardzo skuteczne ramy narracyjne dla elementów swojej polityki zagranicznej oraz że w tej sytuacji należy wzmocnić wysiłki dyplomacji publicznej UE; popiera wezwanie, aby Chiny przestrzegały zasad przejrzystości w zamówieniach publicznych oraz norm środowiskowych i społecznych; wzywa wszystkie państwa członkowskie UE do wspierania działań dyplomacji publicznej UE; sugeruje, aby dane dotyczące wszystkich chińskich inwestycji infrastrukturalnych w państwach członkowskich UE i krajach objętych negocjacjami w sprawie przystąpienia do UE były udostępniane instytucjom UE i innym państwom członkowskim; przypomina, że takie inwestycje są częścią ogólnej strategii mającej na celu przejęcie kontroli nad sektorem bakowym i energetycznym oraz nad innymi łańcuchami dostaw przez chińskie przedsiębiorstwa kontrolowane lub finansowane przez państwo; zwraca uwagę na sześć nadrzędnych wyzwań koncepcji „Jeden pas i jeden szlak”: wielostronne podejście do zarządzania nią; bardzo niewielkie zatrudnienie lokalnych pracowników, bardzo mocno ograniczony udział wykonawców z państw będących odbiorcami inwestycji i z państw trzecich (około 86 % projektów w ramach tej inicjatywy jest realizowanych przez chińskich wykonawców), import materiałów budowlanych i sprzętu budowlanego z Chin, brak przejrzystości procedur przetargowych i możliwość zastosowania norm chińskich zamiast norm międzynarodowych; nalega, aby koncepcja „Jeden pas i jeden szlak” obejmowała zabezpieczenia w zakresie praw człowieka, i uważa za niezmiernie ważny rozwój synergii i projektów z zachowaniem pełnej przejrzystości i zaangażowania wszystkich zainteresowanych stron oraz w zgodzie z prawodawstwem UE przy jednoczesnym uzupełnianiu polityki i projektów UE w celu przyniesienia korzyści wszystkim krajom położonym wzdłuż planowanych szlaków; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie unijno-chińskiej platformy na rzecz rozwoju sieci połączeń, która promuje współpracę w dziedzinie infrastruktury transportowej na całym kontynencie Eurazji; z zadowoleniem zauważa, że wskazano kilka projektów infrastrukturalnych, oraz podkreśla, że projekty powinny zostać zrealizowane w oparciu o kluczowe zasady, takie jak wspieranie projektów zrównoważonych pod względem gospodarczym, społecznym i środowiskowym, równowaga geograficzna, równe szanse dla inwestorów i promotorów projektów oraz przejrzystość;

9. z zadowoleniem odnotowuje, że polityka UE wobec Chin stanowi element całościowego podejścia politycznego do regionu Azji i Pacyfiku przy wykorzystaniu i uwzględnieniu bliskich stosunków UE z partnerami takimi jak Stany Zjednoczone, Japonia, Korea Południowa, państwa ASEAN, Australia i Nowa Zelandia;

10. podkreśla, że współpraca między UE a Chinami powinna być w większym stopniu zorientowana na ludzi i przynosić więcej rzeczywistych korzyści obywatelom, co będzie sprzyjać budowaniu wzajemnego zaufania i zrozumienia; wzywa UE i Chiny, aby wywiązały się ze swoich zobowiązań podjętych przy okazji 4. rundy dialogu wysokiego szczebla między narodami UE–Chiny, która odbyła się w 2017 r., oraz aby propagowały rozwijanie kontaktów między narodami, na przykład przez ożywienie współpracy kulturalnej w dziedzinie edukacji, szkoleń, młodzieży i równouprawnienia płci oraz przez wspólne inicjatywy w zakresie wymiany między narodami;

11. zwraca uwagę na potrzebę zapewnienia większego wsparcia dla chińskich studentów i naukowców w Europie, tak aby byli oni mniej narażeni na presję ze strony chińskich władz, by inwigilować się nawzajem i stać się narzędziem w rękach chińskiego państwa, jak również na znaczenie bardzo uważnego przyglądania się znacznemu finansowaniu przez Chiny instytucji akademickich w Europie;

12. z zadowoleniem przyjmuje wyniki 4. rundy dialogu wysokiego szczebla między narodami UE–Chiny, która odbyła się w dniach 13 i 14 listopada 2017 r. w Szanghaju; podkreśla, że dialog ten powinien przyczynić się do budowania wzajemnego zaufania i umacniania międzykulturowego zrozumienia między UE a Chinami;

13. z zadowoleniem przyjmuje unijno-chiński Rok Turystyki 2018 (ECTY); podkreśla, że inicjatywa ta nie tylko ma znaczenie gospodarcze, ale również jest świetnym przykładem dyplomacji kulturalnej UE w ramach partnerstwa strategicznego UE–Chiny, a także jest sposobem na zwiększenie zrozumienia między narodami Europy i Chińczykami; podkreśla, że unijno-chiński Rok Turystyki 2018 zbiega się z Europejskim Rokiem Dziedzictwa Kulturowego i że coraz więcej turystów z Chin dostrzega wysoką wartość bogactwa kulturowego Europy;

14. wzywa państwa członkowskie UE do pilnego i zdecydowanego zacieśnienia współpracy i osiągnięcia wspólnego stanowiska w zakresie polityki dotyczącej Chin, w tym na forum ONZ, biorąc pod uwagę fakt, że podczas sesji Rady Praw Człowieka w Genewie w czerwcu 2017 r. UE po raz pierwszy w historii nie zdołała wydać wspólnego oświadczenia w sprawie stanu przestrzegania praw człowieka przez Chiny; zdecydowanie zaleca wykorzystanie o wiele większej zbiorowej siły przetargowej Europy wobec Chin oraz to, aby Europa broniła swojej demokracji w celu skuteczniejszego stawiania czoła systematycznym staraniom Chin w zakresie wywierania wpływu na jej polityków i społeczeństwo obywatelskie z myślą o kształtowaniu opinii, która będzie bardziej sprzyjająca dla strategicznych interesów Chin; w tym względzie wzywa większe państwa członkowskie do wykorzystania swojego politycznego i gospodarczego znaczenia w stosunkach z Chinami w celu wspierania interesów UE; wyraża zaniepokojenie, że Chiny próbują również wywierać wpływ na instytucje edukacyjne i akademickie oraz na ich programy nauczania; proponuje, aby UE i państwa członkowskie wspierały europejskie ośrodki analityczne wysokiej jakości zajmujące się problematyką Chin w celu zagwarantowania dostępności niezależnych porad ekspertów w ramach wyznaczania strategicznych kierunków działania i podejmowania decyzji;

Środa, 12 września 2018 r.

15. podkreśla, że propagowanie praw człowieka i praworządności musi stanowić podstawę współpracy UE z Chinami; stanowczo potępia trwające nękanie, arbitralne aresztowania i oskarżanie obrońców praw człowieka, prawników, dziennikarzy, autorów blogów, naukowców i obrońców praw pracowniczych oraz członków ich rodzin bez należytego procesu, w tym cudzoziemców, zarówno w Chinach kontynentalnych, jak i poza ich granicami; podkreśla, że dynamiczne społeczeństwo obywatelskie i praca obrońców praw człowieka mają kluczowe znaczenie dla otwartego i dostatniego społeczeństwa; podkreśla znaczenie zdecydowanego propagowania przez UE pełnego poszanowania praw człowieka w kontekście stosunków z Chinami, kładąc nacisk zarówno na natychmiastowe wyniki, takie jak zaprzestanie prześladowań obrońców praw człowieka, podmiotów społeczeństwa obywatelskiego i dysydentów przez rząd, położenie kresu wszelkim szykanom sądowym i zastraszaniu tych osób, natychmiastowe i bezwarunkowe uwolnienie wszystkich więźniów politycznych, w tym obywateli UE, jak i cele średnio- i długoterminowe, takie jak reformy prawne i polityczne zgodne z międzynarodowym prawem dotyczącym praw człowieka, a także opracowania, wdrożenia i stałego aktualizowania strategii utrzymywania widoczności działań UE w obszarze praw człowieka w Chinach, w tym w komunikatach kierowanych do opinii publicznej; domaga się, aby dyplomatom UE i państw członkowskich nie uniemożliwiano ani nie utrudniano stosowania Wytycznych UE w sprawie obrońców praw człowieka; uważa, że zapewnienie ochrony i wsparcia dla narażonych na zagrożenia obrońców praw człowieka musi stanowić priorytet dla UE;

16. wzywa UE i państwa członkowskie do realizowania bardziej ambitnej, jednolitej i przejrzystej polityki w zakresie praw człowieka w Chinach oraz do szeroko zakrojonych konsultacji i współpracy ze społeczeństwem obywatelskim, w szczególności przed spotkaniami wysokiego szczebla i rundami dialogu dotyczącego praw człowieka; podkreśla, że podczas 35. rundy dialogu UE-Chiny dotyczącego praw człowieka UE zwróciła uwagę na pogarszającą się sytuację w dziedzinie praw obywatelskich i politycznych w Chinach, w tym na ograniczanie wolności wypowiedzi; wzywa Chiny do podjęcia działań w kwestiach poruszonych podczas dialogu dotyczącego praw człowieka, wypełniania swoich międzynarodowych zobowiązań oraz respektowania własnych konstytucyjnych gwarancji przestrzegania praworządności; nalega na prowadzenie regularnego, zorientowanego na wyniki dialogu wysokiego szczebla dotyczącego praw człowieka; wyraża zaniepokojenie faktem, że ocena prowadzonego z Chinami dialogu dotyczącego praw człowieka nigdy nie została podana do publicznej wiadomości i nie była dostępna dla niezależnych grup z Chin; wzywa UE do określenia wyraźnych wskaźników postępu w celu zapewnienia większej przejrzystości i włączenia do rozmów chińskich niezależnych głosów; wzywa UE i jej państwa członkowskie do ujawniania wszelkich form utrudnień wizowych (opóźnień czy odmowy wydania wizy / dostępu do niej bez podania powodów oraz presji wywieranej przez władze chińskie w procesie ubiegania się o wizę w postaci „wywiadów” z rozmówcami chińskimi niechętnymi ujawnić swoją tożsamość) wobec naukowców, dziennikarzy i członków organizacji społeczeństwa obywatelskiego, a także do gromadzenia informacji na ten temat i do reagowania;

17. wyraża poważne zaniepokojenie wnioskami ze sprawozdania Klubu Zagranicznych Korespondentów w Chinach (FCCC) z 2017 r. dotyczącymi coraz częstszego podejmowania przez chiński rząd prób odmowy lub ograniczenia dostępu zagranicznych dziennikarzy do wielu obszarów kraju oraz wykorzystywania procedury odnawiania wiz do wywierania nacisku na niepożądanych korespondentów i organizacje informacyjne; wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby żądały od chińskich władz wolności prasy na zasadzie wzajemności, oraz ostrzega przed naciskami, jakich korespondenci zagraniczni doświadczają w kraju z powodu tego, że chińscy dyplomaci kontaktują się z centralami mediów w celu krytykowania pracy reporterów w terenie;

18. zauważa, że Chiny są drugim co do wielkości partnerem handlowym UE, a UE jest największym partnerem handlowym Chin; podkreśla stały wzrost obrotów handlowych między obydwojma partnerami, ale uważa, że bilans wymiany towarowej jest wypaczony na korzyść ChRL; apeluje o podejście oparte na współpracy oraz o konstruktywną postawę, aby skutecznie rozwiązywać kwestie będące przedmiotem zainteresowania i wykorzystać ogromny potencjał tkwiący w handlu między UE a ChRL; wzywa Komisję do zacieśnienia współpracy i intensyfikacji dialogu z ChRL;

19. zauważa, że z ustaleń w sprawie przeprowadzonych niedawno dochodzeń wynika, iż od 2008 r. Chiny nabyły w Europie aktywa o wartości 318 mld USD; zauważa, że kwota ta nie uwzględnia kilku połączeń, inwestycji i spółek joint venture;

20. zwraca uwagę, że ChRL jest ważnym globalnym podmiotem handlowym oraz że duży rynek tego państwa może w zasadzie stanowić szansę dla UE i europejskich przedsiębiorstw, zwłaszcza w obecnej sytuacji w globalnym handlu; przypomina, że chińskie spółki, w tym przedsiębiorstwa państwowe, czerpią korzyści z szerokiego otwarcia rynków w UE; dostrzega niezwykle wyniki, jakie ChRL osiągnęła w ciągu ostatnich czterdziestu lat, jeżeli chodzi o wydobycie setek milionów obywateli z ubóstwa;

21. zauważa, że wychodzące bezpośrednie inwestycje zagraniczne UE w ChRL stale maleją od 2012 r., w szczególności w zakresie tradycyjnego przemysłu wytwórczego, przy jednoczesnym wzroście inwestycji w takich dziedzinach jak usługi w dziedziny zaawansowanych technologii, infrastruktura publiczna, usługi rolne i usługi budowlane, natomiast inwestycje ChRL w UE w ciągu kilku ostatnich lat rosły gwałtownie; dostrzega, że od 2016 r. ChRL jest w UE inwestorem w ujęciu netto; zauważa, że w 2017 r. 68 % chińskich inwestycji w Europie było inwestycjami przedsiębiorstw państwowych; wyraża zaniepokojenie wobec zaplanowanych przez państwo przejęć, które mogą zaszkodzić europejskim interesom strategicznym, celom bezpieczeństwa publicznego, konkurencyjności i zatrudnieniu;

Środa, 12 września 2018 r.

22. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący mechanizmu monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych w dziedzinie bezpieczeństwa i porządku publicznego, który to wniosek stanowi jedną z unijnych prób dostosowania się do zmieniającego się otoczenia w wymiarze ogólnoświatowym, przy czym próba ta nie jest wymierzona w żadnego konkretnego międzynarodowego partnera handlowego UE; ostrzega, że mechanizm ten nie powinien prowadzić do ukrytego protekcjonizmu; niemniej jednak apeluje o jego szybkie przyjęcie;

23. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązania podjęte przez przewodniczącego Xi Jinpinga w dziedzinie dalszego otwierania rynku chińskiego dla zagranicznych inwestorów, poprawy otoczenia inwestycyjnego, dokonania przeglądu wykazu negatywnego odnoszącego się do inwestycji zagranicznych, zniesienia ograniczeń dla europejskich przedsiębiorstw oraz wzmocnienia ochrony praw własności intelektualnej i zapewnienia równych warunków działania poprzez zadbanie o to, aby rynek chiński stał się bardziej przejrzysty i był lepiej regulowany; apeluje o realizację tych zobowiązań;

24. ponownie podkreśla, jak ważne jest zaprzestanie wszelkich praktyk dyskryminacyjnych wobec inwestorów zagranicznych; w związku z tym przypomina, że reformy takie przyniosą korzyści zarówno chińskim, jak i europejskim przedsiębiorstwom, zwłaszcza mikroprzedsiębiorstwom oraz małym i średnim przedsiębiorstwom;

25. wzywa Komisję do promowania nowego unijnego ogólnego rozporządzenia o ochronie danych jako złotego standardu w stunkach handlowych Unii z Chinami; wskazuje na potrzebę prowadzenia systematycznego dialogu z Chinami oraz innymi partnerami w ramach WTO w odniesieniu do wymogów regulacyjnych dotyczących cyfryzacji naszych gospodarek oraz jej wieloaspektowego wpływu na handel, łańcuchy produkcyjne, transgraniczne usługi cyfrowe, drukowanie przestrzenne, strukturę konsumpcji, płatności, opodatkowanie, ochronę danych osobowych, kwestie związane z prawami własności, świadczenie i ochronę usług audiowizualnych, media i kontakty międzyludzkie;

26. apeluje do ChRL o przyspieszenie procesu przystępowania do porozumienia WTO w sprawie zamówień rządowych oraz o złożenie propozycji przystąpienia, aby umożliwić przedsiębiorstwom europejskim dostęp do chińskiego rynku równoważny dostępowi, z którego chińskie przedsiębiorstwa korzystają już na rynku UE; ubolewa, że chiński rynek zamówień publicznych w dalszym ciągu jest w dużej mierze zamknięty dla zagranicznych dostawców, a europejskie podmioty gospodarcze spotykają się z dyskryminacją i nie mają dostępu do chińskiego rynku; wzywa ChRL do zezwolenia europejskim podmiotom gospodarczym i pracownikom na niedyskryminacyjny dostęp do rynku zamówień publicznych; wzywa Radę do szybkiego przyjęcia instrumentu dotyczącego udzielania zamówień publicznych w kontekście międzynarodowym; apeluje do Komisji o czujność w przypadku zamówień udzielanych przedsiębiorstwom zagranicznym podejrzanym o stosowanie praktyk dumpingowych, a także o podejmowanie działań, jeżeli okaże się to konieczne;

27. apeluje o skoordynowaną współpracę z ChRL w ramach inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak” w oparciu o wzajemność, zrównoważony rozwój, dobre rządy oraz jasne i przejrzyste zasady, zwłaszcza w dziedzinie zamówień publicznych; w tym kontekście wyraża ubolewanie wobec faktu, że protokół ustaleń podpisany przez Europejski Fundusz Inwestycyjny i chiński Fundusz Jedwabnego Szlaku oraz protokół ustaleń podpisany przez Europejski Bank Inwestycyjny (EBI), Azjatycki Bank Rozwoju, Azjatycki Bank Inwestycji Infrastrukturalnych, Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju, Nowy Bank Rozwoju oraz Bank Światowy nie zaowocowały jeszcze poprawą otoczenia gospodarczego dla europejskich przedsiębiorstw i pracowników; ubolewa z powodu braku profesjonalnych ocen wpływu na zrównoważony rozwój w przypadku różnych projektów związanych z inicjatywą „Jeden pas i jeden szlak” oraz podkreśla znaczenie jakości inwestycji, zwłaszcza w odniesieniu do pozytywnych skutków w dziedzinie zatrudnienia, praw pracowniczych, bezpiecznych dla środowiska metod produkcji oraz wkładu na rzecz łagodzenia skutków zmiany klimatu, zgodnie z wielostronnymi normami w zakresie zarządzania i standardami międzynarodowymi;

28. popiera toczące się negocjacje w sprawie kompleksowej umowy inwestycyjnej między UE a ChRL, które rozpoczęły się w 2013 r., oraz zwraca się do ChRL o większe zaangażowanie w ten proces; wzywa obydwie strony do wznowienia wysiłków w celu osiągnięcia postępów w negocjacjach, których celem jest zapewnienie prawdziwie równych szans europejskim przedsiębiorstwom i pracownikom, oraz do zagwarantowania wzajemności w kwestii dostępu do rynku poprzez przyjęcie specjalnych przepisów dotyczących małych i średnich przedsiębiorstw oraz zamówień publicznych; ponadto apeluje do obydwu stron, aby wykorzystwały okazję nadarżającą się w kontekście umowy inwestycyjnej i zacieśniły współpracę w dziedzinie praw środowiskowych i pracowniczych oraz uwzględniły w tekście porozumienia rozdział poświęcony kwestii zrównoważonego rozwoju;

29. przypomina, że przedsiębiorstwa z UE mają do czynienia z coraz większą liczbą środków ograniczających dostęp do rynku w ChRL z uwagi na obowiązki spoczywające na spółkach joint venture w kilku sektorach przemysłu oraz dalsze dyskryminacyjne wymogi techniczne, w tym przymusową lokalizację danych i ujawnianie kodu źródłowego, oraz zasady regulacyjne dla zagranicznych podmiotów gospodarczych; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje komunikat w sprawie niektórych środków w zakresie promowania dalszej otwartości i aktywnego wykorzystywania inwestycji zagranicznych, wydany przez Radę Państwa ChRL w 2017 r., lecz ubolewa z powodu braku harmonogramu realizacji celów wyznaczonych w tym komunikacie; wobec tego apeluje do władz Chin o szybkie wypełnienie tych zobowiązań;

Środa, 12 września 2018 r.

30. wzywa zarówno UE i jej państwa członkowskie, jak i Chiny do zacieśnienia współpracy w celu zbudowania gospodarek o obiegu zamkniętym, jako że ta pilna potrzeba stała się jeszcze bardziej widoczna po podjęciu przez Chiny uzasadnionej decyzji o zakazie importu odpadów z tworzyw sztucznych z Europy; wzywa obu partnerów do zacieśnienia współpracy gospodarczej i technologicznej, aby zapobiegać temu, by – w wymiarze globalnym – łańcuchy produkcji, wymiana handlowa i transport oraz usługi turystyczne skutkowały zanieczyszczeniem oceanów tworzywami sztucznymi na niedopuszczalną skalę;

31. apeluje do ChRL i UE o dążenie do odgrywania odpowiedzialnej roli w skali globalnej, z zachowaniem pełnej świadomości obowiązków wynikających z ich obecności gospodarczej i działalności w państwach trzecich oraz na rynkach światowych, w tym również poprzez aktywne poparcie wielostronnego i opartego na zasadach systemu handlu i WTO; uważa, że w obecnym kontekście światowych łańcuchów wartości napięcia w handlu międzynarodowym należy rozwiązywać w drodze negocjacji, a jednocześnie ponownie podkreśla potrzebę dążenia do rozwiązań o charakterze wielostronnym; w związku z tym wzywa do wypełniania zobowiązań wynikających z protokołu przystąpienia ChRL do WTO oraz do ochrony mechanizmów działania tej organizacji; podkreśla obowiązki w zakresie powiadamiania i przejrzystości, wynikające z porozumień w ramach WTO dotyczących dotacji oraz wyraża zaniepokojenie obecną praktyką bezpośredniego lub pośredniego dotowania chińskich przedsiębiorstw; apeluje o koordynowanie – we współpracy z najważniejszymi partnerami handlowymi z UE – wspólnych wysiłków i działań na rzecz rozwiązania i wyeliminowania problemu zakłóceń na rynku, powodowanych interwencją państwa i mających skutki dla światowego handlu;

32. ubolewa, że pomimo zakończenia procedury dotyczącej reformy europejskiej metodologii obliczania stawek antydumpingowych ChRL wciąż jeszcze nie wycofała sprawy wniesionej przeciwko UE do Organu Apelacyjnego WTO;

33. wyraża zaniepokojenie eskalacją środków taryfowych podejmowanych przez Chiny i Stany Zjednoczone;

34. wyraża zaniepokojenie liczbą ograniczeń, z jakimi europejskie przedsiębiorstwa, w szczególności mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa, wciąż mają do czynienia w ChRL, w tym w odniesieniu do katalogu inwestycji zagranicznych z 2017 r. i wykazu negatywnego dotyczącego strefy wolnego handlu, opublikowanego w 2017 r., a także w sektorach objętych planem „Made in China 2025”; apeluje o szybkie zmniejszenie tych ograniczeń, aby w pełni wykorzystać potencjał współpracy i synergii między systemami czwartej rewolucji przemysłowej w Europie a strategią „Made in China 2025” w związku z potrzebą restrukturyzacji unijnych sektorów produkcyjnych w kierunku inteligentnej produkcji, w tym współpracy w zakresie opracowania i określenia odpowiednich standardów przemysłowych na forach wielostronnych; przypomina, jak ważne jest zmniejszenie dotacji rządowych w ChRL;

35. apeluje do ChRL o zaprzestanie praktyki uzależniania dostępu do rynku w coraz większym stopniu od przymusowego transferu technologii, co wynika z dokumentu Izby Handlowej Unii Europejskiej w Chinach, podsumowującego rok 2017;

36. wzywa do wznowienia negocjacji dotyczących umowy w sprawie towarów środowiskowych w oparciu o owocną współpracę między UE a ChRL w walce ze zmianą klimatu oraz wyrażne wspólne zobowiązanie do realizacji porozumienia paryskiego; podkreśla handlowy potencjał współpracy technologicznej w dziedzinie czystych technologii;

37. z zaniepokojeniem odnotowuje wnioski zawarte w sprawozdaniu Komisji w sprawie ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej w krajach trzecich, zgodnie z którym największy niepokój budzi sytuacja w ChRL; ponownie podkreśla potrzebę zapewnienia ochrony europejskiej gospodarki opartej na wiedzy; wzywa ChRL do zwalczania nielegalnego wykorzystywania europejskich licencji przez chińskie przedsiębiorstwa;

38. wzywa Komisję do zadbania o obecność Unii Europejskiej na targach China International Import Expo, które odbędą się w Szanghaju w listopadzie 2018 r., a w szczególności do zapewnienia MŚP możliwości zaprezentowania swojej działalności; wzywa Komisję do nawiązania kontaktu z izbami handlowymi, w szczególności w państwach członkowskich, które obecnie są w mniejszym stopniu zaangażowane w handel z Chinami, aby promować tę możliwość;

39. wyraża zaniepokojenie stosowanymi przez ChRL środkami państwowymi skutkującymi zakłóceniami w handlu, w tym nadwyżką mocy produkcyjnych w sektorach surowców, takich jak m.in. sektor stalowy i aluminiowy; przypomina o zobowiązaniach podjętych podczas pierwszego posiedzenia ministerialnego w ramach globalnego forum ds. nadwyżki mocy produkcyjnych w przemyśle stalowym w 2017 r., dotyczących niestosowania dotacji powodujących zakłócenia na rynku, ale ubolewa, że chińska delegacja nie przedstawiła danych dotyczących mocy produkcyjnych; apeluje do ChRL o to, aby wypełniła zobowiązanie w zakresie określenia i ujawnienia danych dotyczących przyznanych dotacji i środków wsparcia dla przemysłu stalowego i aluminiowego; dostrzega związek między globalną nadwyżką mocy produkcyjnych w przemyśle a wzrostem liczby środków handlowych o charakterze protekcyjnym oraz nie ustaje w apelach o wielostronną współpracę, aby rozwiązać problemy strukturalne będące przyczyną nadwyżki mocy produkcyjnych; z zadowoleniem przyjmuje propozycję podjęcia przez Stany Zjednoczone, Japonię i UE działań trójstronnych na szczeblu WTO;

Środa, 12 września 2018 r.

40. podkreśla znaczenie ambitnego porozumienia między UE a ChRL w sprawie oznaczeń geograficznych w oparciu o najwyższe standardy międzynarodowe oraz z zadowoleniem przyjmuje wspólne ogłoszenie przez UE i ChRL w 2017 r. wykazu 200 chińskich i europejskich oznaczeń geograficznych, których ochrona będzie przedmiotem negocjacji; uważa jednak, że wykaz ten to bardzo skromny rezultat z uwagi na to, że negocjacje rozpoczęto w 2010 r., a także ubolewa z powodu braku postępów w tej kwestii; apeluje o szybkie zakończenie negocjacji i wzywa obydwie strony do wykorzystania szansy, jaką będzie stanowił zbliżający się szczyt UE i ChRL, aby dokonać rzeczywistych postępów w tej dziedzinie; ponownie podkreśla potrzebę dalszej współpracy w zakresie środków sanitarnych i fitosanitarnych w celu zmniejszenia obciążeń dla eksporterów z UE;

41. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Chin o opóźnieniu o rok wdrożenia nowych systemów certyfikacji żywności i napojów z importu, które to systemy spowodowałyby radykalny spadek importu żywności z UE; ponadto z zadowoleniem przyjmuje opóźnienie we wdrażaniu nowych norm dotyczących pojazdów elektrycznych i wzywa do podjęcia rzeczowego dialogu i poprawy koordynacji w zakresie tego typu inicjatyw;

42. zaleca UE i rządowi Chin podjęcie w ramach G-20 wspólnej inicjatywy na rzecz ustanowienia globalnego forum ds. nadwyżki mocy produkcyjnych w przemyśle aluminiowym, posiadającego umocowanie do zajęcia się całym łańcuchem wartości, obejmującym boksyt, tlenek glinu i aluminium, w tym cenami surowców i aspektami środowiskowymi;

43. wzywa Komisję do aktywnego monitorowania chińskich środków powodujących zakłócenia w handlu, które mają wpływ na pozycję przedsiębiorstw z UE na rynkach światowych, oraz do podejmowania stosownych działań w ramach WTO i innych forów, w tym za pośrednictwem mechanizmu rozstrzygania sporów;

44. zauważa, że w Chinach trwają prace nad projektem nowych przepisów dotyczących inwestycji zagranicznych; apeluje do zainteresowanych podmiotów z Chin o podejmowanie działań na rzecz przejrzystości, rozliczalności, przewidywalności i pewności prawnej, a także o uwzględnienie wniosków i oczekiwań wyrażonych w ramach obecnego dialogu prowadzonego przez UE i Chiny w sprawie stosunków handlowych i inwestycyjnych;

45. wyraża zaniepokojenie z powodu nowych przepisów dotyczących bezpieczeństwa cybernetycznego, które obejmują m.in. nowe bariery regulacyjne dla zagranicznych przedsiębiorstw prowadzących sprzedaż urządzeń i usług telekomunikacyjnych i informatycznych; ubolewa, że przyjęte niedawno tego rodzaju środki, a także utworzenie komórek partyjnych Komunistycznej Partii Chin w prywatnych przedsiębiorstwach, w tym w firmach zagranicznych, oraz środki takie jak przepisy dotyczące organizacji pozarządowych sprawiają, że ogólne warunki prowadzenia działalności gospodarczej w ChRL są bardziej nieprzyjazne dla zagranicznych i prywatnych podmiotów gospodarczych;

46. zauważa, że w 2016 r. ChRL zastąpiła obszar euro na pozycji największego systemu bankowego na świecie; apeluje do ChRL, aby umożliwiła zagranicznym przedsiębiorstwom sektora bankowego konkurowanie na równych warunkach z instytucjami lokalnymi oraz współpracowała z UE w dziedzinie regulacji finansowych; z zadowoleniem przyjmuje decyzję ChRL o obniżeniu taryf celnych w odniesieniu do 187 towarów konsumpcyjnych oraz o zniesieniu ograniczeń w zakresie własności zagranicznej banków;

47. przypomina o swoim sprawozdaniu z 2015 r. w sprawie stosunków między UE a ChRL, w którym wezwał do przystąpienia do negocjacji w sprawie dwustronnej umowy inwestycyjnej z Tajwanem; zwraca uwagę, że Komisja wielokrotnie zapowiadała podjęcie negocjacji w sprawie inwestycji z Hongkongiem i Tajwanem, ale ubolewa, że do tej pory negocjacji takich nie rozpoczęto; ponownie wyraża poparcie dla dwustronnej umowy inwestycyjnej z Tajwanem i Hongkongiem; dostrzega, że obydwaj partnerzy mogliby również stanowić punkt wyjścia dla przedsiębiorstw z UE pragnących podjąć działalność w Chinach kontynentalnych;

48. wzywa Komisję do podjęcia skoordynowanych działań we współpracy z państwami członkowskimi oraz w porozumieniu z Parlamentem Europejskim w celu opracowania wspólnego europejskiego stanowiska i wspólnej strategii gospodarczej w stosunkach z ChRL; apeluje do wszystkich państw członkowskich o spójne realizowanie tej strategii;

49. podkreśla potencjalne skutki zaproponowanego systemu zaufania społecznego dla otoczenia gospodarczego oraz wzywa do wdrożenia tego systemu w sposób przejrzysty, uczciwy i sprawiedliwy;

50. z zadowoleniem przyjmuje postępy w ramach procesów legislacyjnych w UE dotyczące rozporządzenia (UE) 2017/821 ustanawiającego obowiązki w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw unijnych importerów cyny, tantalu i wolframu, ich rud oraz złota, pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka, a także podobne chińskie przepisy dotyczące minerałów z regionów ogarniętych konfliktami, które to przepisy mają na celu zagwarantowanie, że handel tymi minerałami nie będzie umożliwiał finansowania konfliktów zbrojnych; podkreśla konieczność zadbania o to, aby minerały z regionów ogarniętych konfliktami nie były przetwarzane na potrzeby naszych telefonów komórkowych, samochodów i biżuterii; wzywa Komisję i rząd Chin do podjęcia zorganizowanej współpracy w celu wsparcia procesu wdrażania nowego prawodawstwa, a także do skutecznego zapobiegania wykorzystywaniu minerałów z regionów ogarniętych konfliktami przez światowe, chińskie i unijne huty i rafinerie, do ochrony pracowników kopalń, w tym dzieci, przed nadużyciami oraz do wymagania od przedsiębiorstw z UE i Chin, by importowały te minerały i metale wyłącznie z odpowiedzialnych źródeł;

Środa, 12 września 2018 r.

51. zwraca uwagę, że na 19. kongresie partii w październiku 2017 r. i podczas ostatniej sesji Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych wzmocniona została władza sekretarza generalnego i przewodniczącego Xi Jinpinga w partii, co otworzyło drogę do bezterminowego przedłużenia jego mandatu, i zwiększona została kontrola organów partii nad aparatem państwowym i gospodarką, w tym przez stworzenie komórek partii w zagranicznych przedsiębiorstwach; przyjmuje do wiadomości, że związanej z tym przebudowie politycznego systemu ChRL towarzyszy dalsze zorientowanie na politykę wzmocnionej kontroli we wszystkich obszarach;

52. podkreśla, że stworzenie Krajowej Komisji Nadzoru o statusie równym sądom i prokuraturze stanowi drastyczny krok w kierunku połączenia funkcji partyjnych i państwowych, bowiem powstaje państwowy organ nadzoru, który wykonuje polecenia partyjnej Centralnej Komisji Kontroli Dyscypliny oraz dzieli z nią biura i personel; wyraża zaniepokojenie daleko idącymi osobistymi konsekwencjami tego rozszerzenia partyjnego nadzoru na dużą liczbę osób, gdyż oznacza to, że kampania antykorupcyjna może być rozszerzona w sposób umożliwiający pociągnięcie do odpowiedzialności sądowej nie tylko członków partii, lecz także urzędników służby cywilnej, począwszy od menedżerów przedsiębiorstw państwowych, a skończywszy na wykładowcach akademickich i dyrektorach wiejskich szkół;

53. zauważa, że choć system zaufania społecznego jest nadal w fazie tworzenia, czarne listy osób i podmiotów prawnych, które postępują niezgodnie z polityką rządu, jak również „czerwone listy” osób i firm o szczególnych osiągnięciach, są podstawą obecnego etapu jego wdrożenia, podczas którego główny nacisk kładzie się na karanie osób lub podmiotów znajdujących się na czarnej liście i nagradzanie osób lub firm, które znajdują się na czerwonej liście; zauważa, że na początku 2017 r. Najwyższy Sąd Ludowy Chin ogłosił, że ponad 6 milionów Chińczyków zostało ukaranych zakazem latania z powodu „wykroczeń społecznych”; zdecydowanie odrzuca publiczne imienne wskazywanie i piętnowanie osób i podmiotów znajdujących się na czarnej liście stanowiące integralną część systemu zaufania społecznego; podkreśla znaczenie i konieczność dialogu między instytucjami Unii Europejskiej i ich chińskimi odpowiednikami w sprawie wszystkich poważnych konsekwencji społecznych obecnego planowania centralnego i lokalnych eksperymentów dotyczących systemu zaufania społecznego;

54. wyraża zaniepokojenie chińskimi systemami nadzoru nad cyberprzestrzenią na szeroką skalę i wzywa do przyjęcia rozporządzenia w sprawie egzekwowania prawa do prywatności; potępia trwające ataki chińskich władz na wolność w internecie, w szczególności swobodę dostępu do zagranicznych witryn internetowych, oraz wyraża ubolewanie z powodu polityki autocenzury przyjętej przez zachodnie przedsiębiorstwa prowadzące działalność w Chinach; przypomina, że dostęp do 8 z 25 najpopularniejszych na świecie witryn internetowych, w tym największych firm informatycznych, jest w Chinach zablokowany;

55. zauważa, że oświadczenie Xi Jinpinga dotyczące zasadniczego znaczenia „trwałej stabilizacji” w regionie Sinkiangu dla powodzenia inicjatywy „Jeden pas i jeden szlak” spowodowało wzmocnienie długoterminowych strategii kontroli wspieranych różnorodnymi innowacyjnymi technologiami i szybko rosnącymi wydatkami na bezpieczeństwo wewnętrzne oraz wykorzystywanie środków zwalczania terroryzmu do uznawania sprzeciwu za przestępstwo a dysydentów za przestępców przez zastosowanie szerokiej definicji terroryzmu; wyraża zaniepokojenie wdrażaniem przez państwo środków mających zapewnić „kompleksowy nadzór” nad regionem, takich jak instalowanie chińskiego systemu elektronicznego nadzoru „Skynet” na obszarach dużych metropolii, instalowanie lokalizatorów GPS we wszystkich pojazdach silnikowych, stosowanie skanerów do rozpoznawania twarzy na przejściach granicznych, dworcach kolejowych i stacjach benzynowych oraz pobieranie krwi przez policję regionu Sinkiangu w celu powiększenia chińskiej bazy danych DNA; jest głęboko zaniepokojony wysłaniem tysięcy Ujgurów i Kazachów do „obozów reedukacji politycznej” na podstawie analizy danych zebranych przez system policyjnej prewencji, w tym z powodu podróży za granicę lub uznania za osobę nadmiernie pobożną; sądzi, że ogłoszona przez Xi Jinpinga deklaracja, iż inicjatywa „Jeden pas i jeden szlak” przyniesie „korzyści narodom na całym świecie”, ponieważ będzie kierowana „duchem Jedwabnego szlaku” i zasadami „pokoju i współpracy, otwartości i integracji”, daleko odbiega od rzeczywistości, z którą muszą się mierzyć Ujgurzy i etniczni Kazachowie w Sinkiangu; wzywa władze chińskie do uwolnienia osób, które według doniesień zostały zatrzymane za swoje przekonania lub praktyki kulturowe i tożsamość kulturową;

56. podkreśla, że umocnienie chińskiej dyplomacji pod względem instytucjonalnym i finansowym odzwierciedla nadanie przez Xi Jinpinga wysokiego priorytetu polityce zagranicznej, co jest zgodne z jego wizją przemiany Chin w światową potęgę do 2049 r.; zauważa, że przeniesienie odpowiedzialności za sprawy zagraniczne, do którego doszło podczas ostatniej sesji Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych, jest dowodem rosnącego znaczenia polityki zagranicznej w procesie decyzyjnym partii; zwraca uwagę, że ustanowienie Państwowej Agencji ds. Międzynarodowej Współpracy na rzecz Rozwoju jest wyrazem wielkiej wagi, jaką przywództwo Xi Jinpinga przywiązuje do wzmocnienia swoich globalnych interesów związanych z bezpieczeństwem za pomocą środków ekonomicznych, na przykład poprzez „lepsze służenie” koncepcji „Jeden pas i jeden szlak”; stwierdza zatem, że w ciągu następnych pięciu lat Chin będą bardziej obecne i zaangażowane za granicą oraz że UE i jej państwa członkowskie muszą wypracować wspólne środki i strategie w odpowiedzi na chińskie inicjatywy dyplomatyczne i gospodarcze;

Środa, 12 września 2018 r.

57. podkreśla znaczenie zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa na Morzu Południowochińskim i Morzu Wschodniocihńskim dla stabilności w regionie; podkreśla znaczenie zapewnienia wolności i bezpieczeństwa żeglugi w regionie dla wielu państw Azji i Europy; zauważa, że obiekty zbudowane w ciągu ostatniego roku na Wyspach Spratly i Wyspach Paracelskich na Morzu Południowochińskim obejmują duże hangary wzdłuż 3-kilometrowych pasów startowych, schrony platform rakietowych, duże podziemne magazyny, wiele budynków administracyjnych, wojskowy sprzęt zakłócający, duże sieci radarów o wysokiej częstotliwości i radarów pozahoryzontalnych oraz czujników radarowych; ponadto zauważa, że oznacza to fazę konsolidacji i dalszego zwiększania zdolności w zakresie nadzoru i zdolności wojskowych umożliwiających działania dalekiego zasięgu, podczas gdy dalsza militaryzacja tych wysp przez umieszczanie na nich jeszcze bardziej zaawansowanych platform wojskowych może być przewidziana jako potencjalne działanie odwetowe na nowe działania prawne lub zwiększoną obecność międzynarodowej marynarki wojennej; wzywa Chiny i ASEAN do przyspieszenia konsultacji w sprawie kodeksu postępowania dotyczącego pokojowego rozstrzygnięcia sporów i kontrowersji na tym obszarze; nalega, aby kwestię tę rozwiązać zgodnie z prawem międzynarodowym w oparciu o Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS); podkreśla, że UE i jej państwa członkowskie jako strony tej konwencji uznają orzeczenie wydane przez Trybunał Arbitrażowy; ponownie wzywa Chiny do zaakceptowania orzeczenia Trybunału; podkreśla, że UE pragnie utrzymać porządek międzynarodowy oparty na zasadzie praworządności;

58. jest mocno zaniepokojony kurczeniem się przestrzeni dla społeczeństwa obywatelskiego od dojścia do władzy Xi Jinpinga w 2012 r., zwłaszcza w kontekście ustawy o zarządzaniu zagranicznymi organizacjami pozarządowymi, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2017 r., skutkującej nałożeniem na wszystkie organizacje pozarządowe, w tym ośrodki analityczne i instytucje akademickie, większych obciążeń administracyjnych oraz poddaniem ich większym naciskom gospodarczym i ścisłej kontroli Jednostki Nadzoru w Ministerstwie Bezpieczeństwa Publicznego, co ma zdecydowanie negatywne skutki dla ich działalności i finansowania; oczekuje, że europejskie organizacje pozarządowe będą korzystać w Chinach z takich samych wolności jak chińskie organizacje pozarządowe w UE; wzywa władze chińskie do uchylecia restrykcyjnego prawa, np. ustawy o zagranicznych organizacjach pozarządowych, które narusza prawo do wolności zrzeszania się, opinii i wypowiedzi;

59. nalega, aby władze chińskie zagwarantowały traktowanie wszystkich osób zatrzymanych zgodnie z normami międzynarodowymi i aby zapewniały im dostęp do pomocy prawnej i medycznej zgodnie z Ogółem zasad ONZ w dziedzinie ochrony wszystkich osób przed wszelkimi formami zatrzymania i uwięzienia;

60. w kontekście zbliżającej się 20. rocznicy podpisania Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych zachęca Chiny do jego ratyfikowania i pełnego stosowania jego postanowień, w tym przez zaprzestanie wszelkich nadużyć i dostosowanie swoich przepisów w niezbędnym zakresie;

61. potępia stosowanie kary śmierci, przypominając, że Chiny przeprowadziły egzekucje większej liczby osób niż pozostałe kraje razem, a w 2016 r. wykonały około 2000 wyroków śmierci; wzywa Chiny do ujawnienia liczby wykonywanych wyroków śmierci w tym kraju i zapewnienia przejrzystości pracy organów wymiaru sprawiedliwości; wzywa UE, aby nasiliła działania dyplomatyczne i domagała się poszanowania praw człowieka i zniesienia kary śmierci;

62. wyraża głębokie zaniepokojenie, że główna treść nowych przepisów dotyczących religii spowoduje określone naznaczenie wszystkich wyznań oraz świeckich stowarzyszeń etycznych, zarówno tych dozwolonych, jak i niedozwolonych, przez chiński rząd; podkreśla, że w Chinach istnieje wiele kongregacji kościołów domowych, które odmawiają przyłączenia się do usankcjonowanego przez organy partyjne i państwowe Komitetu Patriotycznego Ruchu Potrójnej Autonomii i Chińskiej Rady Chrześcijańskiej z przyczyn teologicznych; wzywa chiński rząd, aby zezwolił wielu kościołom domowym, które chcą się zarejestrować, na rejestrację bezpośrednio w rządowym Departamencie Spraw Cywilnych w celu ochrony ich praw i interesów jako organizacji społecznych;

63. wzywa Chiny do przeglądu swojej polityki wobec Tybetu; wzywa Chiny do przeglądu i zmiany przyjętych w ostatnich latach przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków, które poważnie ograniczają korzystanie przez Tybetańczyków z praw obywatelskich i politycznych, w tym prawa do wolności wypowiedzi i wolności religii; wzywa chińskich przywódców do realizowania polityki rozwoju i polityki ochrony środowiska z poszanowaniem praw gospodarczych, społecznych i kulturowych Tybetańczyków i z uwzględnieniem społeczności lokalnych, zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju ONZ; wzywa chiński rząd do zbadania toczących się spraw dotyczących wymuszonych zaginięć, tortur i złego traktowania Tybetańczyków oraz do przestrzegania ich prawa do wolności zrzeszania się, wolności pokojowego zgromadzania się i wolności religii lub przekonań zgodnie z międzynarodowymi standardami w zakresie praw człowieka; podkreśla, że problem degradacji praw człowieka w Tybecie musi być systematycznie poruszany na każdym szczycie UE-Chiny; wzywa do wznowienia konstruktywnego i pokojowego dialogu między władzami chińskimi a przedstawicielami ludności Tybetu; wzywa Chiny do przyznania unijnym dyplomatom, dziennikarzom i obywatelom swobodnego dostępu do Tybetu w zamian za możliwość korzystania przez chińskich podróżujących ze swobodnego i otwartego dostępu do całych terytoriów państw członkowskich UE; wzywa chińskie władze do zapewnienia Tybetańczykom w Tybecie swobody podróżowania i do poszanowania ich prawa do swobody przemieszczania się; wzywa chińskie władze, aby pozwalały niezależnym obserwatorom, takim jak Wysoki Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka, na wjazd do Tybetu; wzywa instytucje UE do poważnego rozważenia kwestii dostępu do Tybetu podczas dyskusji w sprawie umowy o ułatwieniach wizowych między UE a Chinami;

Środa, 12 września 2018 r.

64. zauważa, że w sprawozdaniu rocznym za 2017 r. dotyczącym Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong, przedstawionym przez wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa i Komisję Europejską, stwierdzono, że mimo pewnych wyzwań w ogólnym ujęciu zasada „jeden kraj, dwa systemy” funkcjonuje dobrze, zwyciężyła praworządność i ogólnie przestrzegane są zasady wolności słowa i swobodnego dostępu do informacji, przy czym w sprawozdaniu wyrażono też obawy w związku ze stopniowym naruszaniem zasady „jeden kraj, dwa systemy”, co prowadzi do uzasadnionych pytań o egzekwowanie tej zasady i wysoki stopień autonomii Hongkongu w dłuższej perspektywie; podkreśla, że w sprawozdaniu rocznym zwrócono uwagę na nasilenie się dwóch negatywnych tendencji związanych z wolnością słowa i wolnością informacji, a mianowicie autocenzury przy relacjonowaniu krajowych i zagranicznych wydarzeń dotyczących polityki Chin oraz nacisków na dziennikarzy; w pełni popiera zachęcanie przez UE Specjalnego Regionu Administracyjnego Hongkong i rządu centralnego do wznowienia reformy systemu wyborczego zgodnie z ustawą zasadniczą i do osiągnięcia porozumienia w sprawie systemu wyborczego, który będzie demokratyczny, uczciwy, otwarty i przejrzysty; podkreśla, że mieszkańcy Hongkongu mają pełne prawo oczekiwać dalszego dostępu do wiarygodnych sądów, praworządności i niskiego poziomu korupcji, przejrzystości, poszanowania praw człowieka i wolności opinii oraz wysokich standardów w dziedzinie zdrowia publicznego i bezpieczeństwa; podkreśla, że pełne poszanowanie autonomii Hongkongu może posłużyć za model w procesie głębokich reform demokratycznych i politycznych w Chinach oraz stopniowej liberalizacji i otwarcia chińskiego społeczeństwa;

65. wzywa UE i jej państwa członkowskie do dołożenia wszelkich starań, aby nakłonić ChRL do powstrzymania się od dalszej prowokacji militarnej wobec Tajwanu i stwarzania zagrożenia dla pokoju i stabilności w Cieśninie Tajwańskiej; podkreśla, że wszystkie konflikty między Chinami a Tajwanem powinny być rozwiązywane w sposób pokojowy w oparciu o prawo międzynarodowe; wyraża zaniepokojenie jednostronną decyzją Chin o rozpoczęciu korzystania z nowych tras przelotu nad Cieśniną Tajwańską; zachęca do podjęcia oficjalnych rozmów między Pekinem a Tajpej; ponownie podkreśla swoje nieustające poparcie dla znaczącego członkostwa Tajwanu w międzynarodowych organizacjach, takich jak Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) i Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO), w których ciągłe wykluczenie Tajwanu jest niezgodne z interesami UE;

66. przypomina, że jako największy partner handlowy Korei Północnej i główne źródło zaopatrzenia tego kraju w żywność i energię Chiny nadal odgrywają zasadniczą rolę w przeciwdziałaniu przez społeczność międzynarodową prowokacjom Korei Północnej zagrażającym całemu światu; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje zadeklarowany niedawno przez Chiny zamiar utrzymania niektórych sankcji międzynarodowych wobec Pjongjangu, w tym wstrzymania importu węgla z Korei Północnej i ograniczenia działalności finansowej północnokoreańskich obywateli i przedsiębiorstw oraz ograniczeń w handlu materiałami włókienniczymi i owocami morza; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Pekinu, by nawiązać dialog z Pjongjangiem; wzywa UE do przemawiania jednym głosem w sprawie Chin, aby odgrywać konstruktywną rolę we wspieraniu nadchodzącego szczytu między obiema Koreami i szczytu Korea Północna–USA z myślą o aktywnym wspieraniu weryfikowalnego procesu denuklearyzacji Korei Północnej i o zaprowadzeniu trwałego pokoju na Półwyspie Koreańskim;

67. pochwala utrzymanie przez Chiny sankcji wobec Korei Północnej; wzywa Chiny, aby wносиły konstruktywny wkład w wysiłki na rzecz rozwiązania sytuacji na Półwyspie Koreańskim oraz aby utrzymały sankcje przeciw Korei Północnej do chwili, gdy kraj ten poczyni znaczne postępy na drodze do rezygnacji z broni jądrowej, zmieni retorykę wobec Korei Południowej i Japonii oraz zacznie przestrzegać praw człowieka;

68. podkreśla znaczenie starań Chin na rzecz osiągnięcia pokoju, bezpieczeństwa i stabilności na Półwyspie Koreańskim;

69. z zadowoleniem przyjmuje wkład Chin w misje pokojowe Narodów Zjednoczonych i Unii Afrykańskiej; zauważa, że UE dąży do wzmocnienia współpracy z Chinami w zakresie polityki zagranicznej i kwestii bezpieczeństwa przez zachęcanie Chin do mobilizacji swoich zasobów, w tym dyplomatycznych, wspierania bezpieczeństwa międzynarodowego oraz przyczyniania się do utrzymania pokoju i bezpieczeństwa w sąsiedztwie UE w oparciu o prawo międzynarodowe; zauważa, że współpraca z Chinami w dziedzinie kontroli eksportu, rozbrojenia, kwestii związanych z nieproliferacją oraz w dziedzinie denuklearyzacji Półwyspu Koreańskiego jest niezbędna dla zapewnienia stabilności w Azji Wschodniej;

70. z zadowoleniem przyjmuje dążenie Chin do osiągnięcia gospodarki zrównoważonej; podkreśla, że UE może wesprzeć swoim know-how program reform gospodarczych Chin; podkreśla, że Chiny są kluczowym partnerem UE w zakresie przeciwdziałania zmianie klimatu i rozwiązywania globalnych problemów dotyczących środowiska; zamierza współpracować z Chinami z myślą o przyspieszeniu wdrażania postanowień porozumienia klimatycznego z Paryża;

Środa, 12 września 2018 r.

71. z zadowoleniem przyjmuje reformy, które Chiny przeprowadziły od momentu zainicjowania koncepcji „ekologicznej cywilizacji”; uważa, że specjalny status przyznany w sądach organizcom pozarządowym działającym na rzecz ochrony środowiska, audyty wpływu pracy urzędników na środowisko oraz wysokie inwestycje w elektromobilność i czystą energię są reformami we właściwym kierunku;

72. z zadowoleniem przyjmuje plan działania Chin z 2016 r. w sprawie przeciwdziałania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe; podkreśla znaczenie współpracy między Chinami, które odpowiadają za połowę rocznej konsumpcji środków przeciwdrobnoustrojowych na świecie, a UE w walce z tym globalnym zagrożeniem; podkreśla, że w dwustronnych umowach handlowych między UE a Chinami należy uwzględnić przepisy dotyczące dobrostanu zwierząt;

73. odnotowuje decyzję Chin o zakazie przywozu odpadów stałych, co podkreśla znaczenie procesu projektowania, produkcji, naprawy, ponownego wykorzystania i recyklingu produktów, ze szczególnym naciskiem na produkcję i wykorzystywanie tworzyw sztucznych; przypomina niedawną próbę wprowadzenia przez Chiny zakazu wywozu metali ziem rzadkich i zwraca się do Komisji o uwzględnienie współzależności gospodarek światowych przy ustalaniu priorytetów polityki UE;

74. uważa, że istnieje możliwość współpracy między UE i ASEAN w zakresie opracowania wspólnej strategii na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym i że taka współpraca byłaby korzystna i potrzebna; uważa, że Chiny mogą odegrać kluczową rolę w podjęciu tej inicjatywy w ramach ASEAN;

75. uważa, że Chiny i Unia Europejska będą czerpać korzyści z propagowania zrównoważonego rozwoju we własnych gospodarach oraz z opracowania wielosektorowej, zrównoważonej biogospodarki o obiegu zamkniętym;

76. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie w sprawie wzmocnienia współpracy w dziedzinie badań i innowacji w zakresie inicjatyw przewodnich, takich jak żywność, rolnictwo i biotechnologie, środowisko i zrównoważona urbanizacja, transport powierzchniowy, bezpieczniejsze i bardziej ekologiczne lotnictwo i biotechnologie na rzecz ochrony środowiska i zdrowia człowieka, które to inicjatywy uzgodniono podczas 3. rundy dialogu UE-Chiny na rzecz współpracy w dziedzinie innowacji w czerwcu 2017 r., a także z zadowoleniem przyjmuje odnośny plan działania na rzecz współpracy naukowo-technicznej między UE a Chinami począwszy od października 2017 r.; wzywa UE i Chiny, aby podejmowały dalsze wysiłki w tym zakresie i stosowały wyniki badań i projektów rozwojowych w praktyce;

77. zwraca uwagę, że UE i Chiny są w znacznym stopniu uzależnione od paliw kopalnych i wspólnie odpowiadają za około jedną trzecią całkowitego światowego zużycia, co plasuje Chiny na szczycie sporządzanej przez Światową Organizację Zdrowia (WHO) listy krajów o największej liczbie śmiertelnych ofiar zanieczyszczenia powietrza na zewnątrz; podkreśla, że zwiększony handel produktami biogospodarki, które są wytworzone z surowców odnawialnych, może pomóc w ograniczeniu zależności chińskiej i unijnej gospodarki od paliw kopalnych; wzywa UE i Chiny do pogłębienia wzajemnych stosunków w innych obszarach zmniejszania emisji gazów cieplarnianych, np. w obszarze elektromobilności, energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej, w celu kontynuacji i rozszerzenia planu działania UE-Chiny w sprawie współpracy energetycznej na okres po roku 2020; wzywa również do zwiększenia wspólnych wysiłków, aby opracować instrumenty na rzecz zielonego finansowania, zwłaszcza w dziedzinie klimatu; wzywa Chiny i UE, aby zbadały i angażowały się w możliwości w zakresie planowania i tworzenia transgranicznych linii przesyłu energii elektrycznej, wykorzystujących technologię prądu stałego o wysokim napięciu, w celu zwiększenia dostępności odnawialnych źródeł energii;

78. zachęca UE i Chiny, aby kontynuowały partnerstwo na rzecz zrównoważonej urbanizacji, w tym w takich dziedzinach jak ekologiczny transport, poprawa jakości powietrza, gospodarka o obiegu zamkniętym i ekoprojekt; podkreśla, że należy podjąć dalsze działania na rzecz ochrony środowiska, przy uwzględnieniu faktu, iż ponad 90 % miast nie spełnia krajowej normy stężenia zanieczyszczeń powietrza wynoszącej PM_{2,5}, a także faktu, że w Chinach z powodu chorób związanych z zanieczyszczeniem powietrza co roku umiera ponad milion osób;

79. podkreśla wzajemny interes UE i Chin we wspieraniu rozwoju technologii niskoemisyjnych i w rozwiązywaniu problemu emisji gazów cieplarnianych na przejrzystych, publicznych i dobrze uregulowanych rynkach energii; wierzy, że strategiczne partnerstwo między UE a Chinami jest niezbędne, aby wdrożyć porozumienie paryskie i skutecznie przeciwdziałać zmianie klimatu; wzywa UE i Chiny, aby wykorzystały swoją pozycję polityczną, by poczynić postępy we wdrażaniu porozumienia paryskiego, programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 i celów zrównoważonego rozwoju, a także apeluje o podejście oparte na współpracy na Konferencji Stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, a także na Forum Politycznym Wysokiego Szczebla Organizacji Narodów Zjednoczonych; wzywa obie strony do przyjęcia wspólnego oświadczenia w sprawie działania w dziedzinie klimatu, aby wykazać wspólne zaangażowanie w zdecydowane wdrażanie porozumienia paryskiego i w aktywny udział w prowadzonym w 2018 r. dialogu „Talanoa” oraz w COP24; wzywa obie strony, aby odgrywały odpowiedzialną rolę w negocjacjach międzynarodowych poprzez przyczynianie się do realizacji celu ograniczenia globalnego ocieplenia dzięki ich wewnętrznej polityce w dziedzinie klimatu oraz wniesieniu wkładów finansowych, których celem jest udostępnianie 100 mld USD rocznie do 2020 r. na działania łagodzące i dostosowawcze;

Środa, 12 września 2018 r.

80. z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie w grudniu 2017 r. ogólnokrajowego systemu handlu uprawnieniami do emisji w Chinach; zwraca uwagę na pomyślną współpracę między Chinami i UE na etapie przygotowań do uruchomienia tego systemu; uznaje gotowość władz chińskich do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i czeka na wyniki prowadzonych prac w zakresie monitorowania, sprawozdawczości i weryfikacji, które mają kluczowe znaczenie dla dobrego funkcjonowania systemu; podkreśla znaczenie ogólnogospodarczych działań na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu i z zadowoleniem przyjmuje zamiar rozszerzenia zakresu systemu na sektory przemysłowe oraz ulepszenia jego warunków dotyczących handlu; wzywa UE i Chiny do kontynuowania partnerstwa w ramach projektu współpracy na rzecz rozwoju chińskiego rynku emisji dwutlenku węgla, tak aby stał się on skutecznym instrumentem tworzącym istotne zachęty do redukcji emisji i dostosowującym rynek chiński do unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji; wzywa obie strony, aby dalej wspierały mechanizm kształtowania cen emisji dwutlenku węgla w innych krajach i regionach przez korzystanie z własnych doświadczeń i wiedzy, wymianę najlepszych praktyk, jak również angażowanie się w rozwijanie współpracy między istniejącymi rynkami uprawnień do emisji dwutlenku węgla w celu stworzenia równych warunków działania na całym świecie;

81. wyraża nadzieję, że Chiny będą dążyć do oddzielenia wzrostu gospodarczego od degradacji ekologicznej poprzez włączenie ochrony różnorodności biologicznej do swoich aktualnych strategii globalnych, ułatwienie realizacji agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i celów zrównoważonego rozwoju, a także skuteczne wdrożenie zakazu handlu kością słoniową; odnotowuje prace wykonane w ramach mechanizmu koordynacji dwustronnej UE-Chiny ds. egzekwowania prawa i zarządzania w dziedzinie leśnictwa (FLEG), aby rozwiązać problem nielegalnego pozyskiwania drewna w skali światowej; wzywa jednak Chiny do zbadania kwestii znacznego nielegalnego handlu drewnem między państwami sygnatariuszami dobrowolnej umowy o partnerstwie FLEGT a Chinami;

82. zaleca przyjęcie obowiązkowych chińskich wytycznych politycznych dotyczących odpowiedzialnych inwestycji zagranicznych w zakresie leśnictwa, które mają być realizowane wspólnie z państwami dostawcami, co pozwoli chińskim przedsiębiorstwom na zaangażowanie się w zwalczanie nielegalnego handlu drewnem;

83. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Chiny i UE podpisały protokół ustaleń w sprawie polityki wodnej w celu wzmocnienia dialogu na temat rozwijania i wdrażania przepisów dotyczących ochrony zasobów wodnych; zdecydowanie popiera podpisaną we wrześniu 2017 r. przez UE i Chiny deklarację z Turku, w której podkreślono, że priorytetem dobrej gospodarki wodnej powinny być kwestie ekologii i ekologicznego rozwoju oraz zajęcie się w pierwszej kolejności ochroną wody i odtworzeniem ekosystemów wodnych; podkreśla, że protokół ustaleń w sprawie ustanowienia dialogu między UE a Chinami na temat polityki wodnej nie tylko wzbogaca treść partnerstwa strategicznego UE-Chiny, ale i określa kierunek współpracy, jej zakres, metodologię i ustalenia finansowe dotyczące tej współpracy;

84. uznaje kluczową rolę sfinansowanego przez Komisję projektu współpracy między organizacjami europejskimi i chińskimi, który był realizowany w latach 2014–2017 w ramach Instrumentu Współpracy w dziedzinie Bezpieczeństwa Jądrowego, w dokonywaniu oceny standardów i ustaleń dotyczących zarządzania w sytuacjach nadzwyczajnych zagrożeń radiologicznych i jądrowych w Chinach, a także w zwiększaniu zdolności chińskiego instytutu badawczego ds. technologii wytwarzania energii jądrowej w dziedzinie wytycznych dotyczących zarządzania w przypadku poważnej awarii;

85. zachęca chińskich i europejskich inwestorów do przyjęcia lepszych światowych standardów odpowiedzialności społecznej i środowiskowej oraz do poprawy norm bezpieczeństwa w ich przedsiębiorstwach działających w sektorze wydobywczym na całym świecie; ponownie stwierdza, że w odniesieniu do negocjacji w sprawie kompleksowej umowy inwestycyjnej z Chinami Unia Europejska musi wspierać inicjatywy na rzecz zrównoważonego rozwoju przez zachęcanie do odpowiedzialnego inwestowania i propagowanie podstawowych norm środowiskowych i norm pracy; zwraca się do władz chińskich i europejskich, aby wprowadziły zachęty dla chińskich i europejskich przedsiębiorstw wydobywczych do prowadzenia działalności w krajach rozwijających się zgodnie z międzynarodowymi standardami praw człowieka, a także do inwestycji w budowanie potencjału w zakresie transferu wiedzy i technologii oraz zatrudniania lokalnej siły roboczej;

86. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Chiny podczas szczytu One Planet Summit, który odbył się w grudniu 2017 r., ogłosiły, że zadają o to, aby wpływ przedsiębiorstw na środowisko w Chinach oraz chińskich inwestycji za granicą był bardziej przejrzysty; wyraża zaniepokojenie, że realizacja projektów infrastrukturalnych, takich jak „Jeden pas i jeden szlak”, w Chinach może mieć negatywny wpływ na klimat i środowisko i może doprowadzić do zwiększonego wykorzystania paliw kopalnych w innych krajach uczestniczących w rozwoju infrastruktury lub też krajach, na które taki rozwój wywiera wpływ; wzywa instytucje UE i państwa członkowskie, aby przeprowadzały oceny oddziaływania na środowisko i włączały klauzule dotyczące zrównoważonego rozwoju do każdego projektu współpracy w ramach projektu „Jeden pas i jeden szlak”; domaga się utworzenia wspólnej komisji składającej się z przedstawicieli zainteresowanych krajów i stron trzecich w celu nadzorowania oddziaływania na środowisko i klimat; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji i ESDZ dotyczącą opracowania strategii łączności między UE a Azją w pierwszej połowie 2018 r.; podkreśla, że strategia ta powinna obejmować zdecydowane zobowiązania na rzecz zrównoważonego rozwoju, ochrony środowiska i działań w dziedzinie klimatu;

Środa, 12 września 2018 r.

87. z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione przez Chiny, jeśli chodzi o poprawę norm bezpieczeństwa żywności, które są kluczowymi aspektami ochrony konsumentów w Chinach i zapobiegania fałszowaniu żywności; podkreśla poprawę pozycji konsumentów jako ważny krok w kierunku powstania kultury konsumenckiej w Chinach;

88. zachęca chińskie i europejskie siły policyjne i organy ścigania, aby podejmowały wspólne działania w celu kontrolowania wywozu nielegalnych narkotyków oraz aby wymieniały się danymi wywiadowczymi na temat handlu narkotykami w celu identyfikacji osób i siatek przestępczych; zauważa, że zgodnie z badaniem zatytułowanym „Europejski raport narkotykowy za 2017 r. – Tendencje i osiągnięcia”, opublikowanym przez Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA), znaczna ilość nowych substancji psychoaktywnych dostarczanych do Europy pochodzi z Chin, nowe substancje są wytwarzane w ilościach hurtowych przez firmy farmaceutyczne i chemiczne w Chinach, skąd są dostarczane do Europy, gdzie są przetwarzane na produkty, pakowane i sprzedawane;

89. zauważa, że susze i inne klęski żywiołowe spowodowały migrację rodzin i osób indywidualnych i że w związku z tym władze chińskie zaplanowały kilka projektów relokacji na dużą skalę; wyraża zaniepokojenie zawartymi w sprawozdaniach dotyczących regionu Ningxia informacjami o licznych problemach związanych z nowymi miastami oraz o represjach stosowanych wobec osób, które odmówiły przesiedlenia; wyraża zaniepokojenie faktem, że obrońcy środowiska są zatrzymywani, ścigani i skazywani, a chińskie zarejestrowane krajowe organizacje pozarządowe zajmujące się ochroną środowiska podlegają coraz większej kontroli ze strony chińskich organów nadzoru;

90. wzywa Chiny do dalszego rozszerzenia działań związanych z egzekwowaniem prawa w celu położenia kresu nielegalnym połowom, jako że chińskie statki rybackie w dalszym ciągu dokonują nielegalnych połowów na wodach państw trzecich, w tym na Morzu Zachodniokoreańskim, na Morzu Wschodniochińskim, na Morzu Południowochińskim, Oceanie Indyjskim, a nawet w Ameryce Południowej;

91. zwraca się do chińskich eksporterów i europejskich importerów, aby ograniczyli ilość odpadów toksycznych w odzieży produkowanej w Chinach przez ustanowienie odpowiednich przepisów dotyczących zarządzania chemikaliami i stopniowe wycofywanie stosowania ołowiu, oksyetylenowanych nonylofenoli, ftalanów, związków perfluorowanych, formaldehydu i innych toksycznych produktów znajdujących się w materiałach włókienniczych;

92. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, Komisji, rządóm i parlamentóm państw członkowskich oraz krajów przystępujących i kandydujących, rządowi Chińskiej Republiki Ludowej, Ogólnochińskiemu Zgromadzeniu Przedstawicieli Ludowych, rządowi Tajwanu i Yuanowi Ustawodawczemu Tajwanu.